

Кодекси гражданий Ҷумхурии Тоҷикистон

Қисми III

(Қонуни ұТ аз 03.07.2012 № 840)

Фасли V Моликияти зеҳнӣ

Боби 57. Муқаррароти умумӣ оид ба моликияти зеҳнӣ

Моддаи 1125. Мафҳуми моликияти зеҳнӣ

1. Моликияти зеҳнӣ ин ҳуқуқҳои амволӣ ва (ё) ғайриамвонии шахсӣ нисбат ба натиҷаҳои фаъолияти зеҳнӣ, воситаҳои фардикунонии иштирокчиёни аҳдҳои гражданий, фардикунонии маҳсулот, корҳо ё хизматрасонии ичрошаванда (воситаҳои фардикунонӣ) ва ҳамчунин объектҳои дигари ба онҳо баробаркардашуда мебошад.

Мазмун, асосҳои ба миён омадан, тартиби татбиқ ва қатъ намудани ҳуқуқҳои амволӣ ва ғайриамвонии шахсӣ нисбат ба объектҳои алоҳидаи моликияти зеҳнӣ бо ҳамин Кодекс ва қонунҳои дигар муайян карда мешавад.

2. Ҳамин Кодекс намудҳои асосии объектҳои моликияти зеҳниро муқаррар мекунад ва муқаррароти умумии танзими муносибатҳои амволӣ ва ғайриамвонии шахсии вобаста ба онҳоро муайян менамояд.

3. Ба муносибатҳои моликияти зеҳнӣ меъёрҳои ҳамин Кодекс, аз ҷумла муқаррарот оид ба ўҳдадориҳо ва шартномаҳо татбиқ мегарданд, агар дар қонунҳо тартиби дигаре пешбинӣ нашуда бошад ва аз моҳияти муносибатҳои танзимшаванда барнаояд.

Моддаи 1126. Объектҳои ҳуқуқи моликияти зеҳнӣ

Ба объектҳои ҳуқуқи моликияти зеҳнӣ инҳо дохил мешаванд:

1) натиҷаҳои фаъолияти эҷодии зеҳнӣ :

- асарҳои илмӣ, санъат ва адабиёт, аз ҷумла барномаҳо барои мопинҳои электронии ҳисоббарор, барномаҳои компьютерӣ ва маҷмӯи маълумот;
- ичро намудан, фонограммаҳо, ташкили намоиши эфирӣ ё намоиши кабелӣ;
- ихтироот, моделҳои муфид, намунаҳои саноатӣ;
- дастовардҳои селексионӣ;
- топологияи микросхемаҳои интегралӣ;
- маълумоти дорои сирри хизматӣ ё тиҷоратӣ.

2) воситаҳои фардикунонии иштирокчиёни аҳдҳои гражданий, молҳо, корҳо ва хизматрасонӣ:

- номи фирмавӣ;

- тамғаи молӣ ва тамғаи хизматрасонӣ;
- номи маҳалли истеҳсоли мол ва нишондоди истеҳсолӣ.

3) натиҷаҳои дигари фаъолияти зехнӣ ва воситаҳои фардикунонии ба онҳо баробаркардашуда, ки мутобики қонунҳо ва санадҳои хуқуқии байналмилалии эътирофнамудаи Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳифз карда мешаванд.

Моддаи 1127. Ба миён омадани хуқуқи моликияти зехнӣ

Хуқуқи моликияти зехнӣ ба объектҳои даҳлдор дар натиҷаи ташкили онҳо ё шурӯи истифода ё бақайдгирӣ давлатӣ ва ҳамчунин бо асосҳои дигар, ки бо қонун ё санадҳои хуқуқии байналмилалии эътирофнамудаи Ҷумҳурии Тоҷикистон пешбинӣ шудаанд, ба миён меоянд.

Моддаи 1128. Мазмуни хуқуқи моликияти зехнӣ

1. Соҳиби хуқуқи моликияти зехнӣ ба натиҷаҳои фаъолияти зехнӣ ё воситаҳои фардикунонӣ ҳуқуқҳои мустасноиे дорад, ки нисбати ҳама ва ҳар кас ҳифз карда мешаванд.
2. Хуқуқи истисноӣ ба натиҷаи фаъолияти зехнӣ ё воситаи фардикунонии ваколатҳои амволӣ ва ғайриамвонии шахсиро дар бар мегирад, ки нисбат ба объектҳои мушаҳхаси моликияти зехнӣ қобили истифода будани таркиби онро қонун бо назардошти муқаррароти ҳамин Кодекс муайян менамояд.
3. Хуқуқи соҳибони хуқуқи моликияти зехнӣ мумкин аст бо қонун маҳдуд карда шавад.

Чунин маҳдудиятҳо набояд ба истифодаи мӯътадили объектҳои моликияти зехнӣ зарар оваранд ва ҳуқуқҳои шахсии ғайриамвонии муаллифро маҳдуд созанд.

Моддаи 1129. Хуқуқи моликияти зехнӣ ва ҳуқуқи моликият ба ҳомили моддӣ

1. Хуқуқи моликияти зехнӣ ба ҳуқуқи моликият ё ҳуқуқи ашёии дигар ба ҳомили моддӣ, ки дар он объекти моликияти зехнӣ таҷассум ёфтааст, вобаста намебошад.
2. Гузаштани ҳуқуқи моликият ба ҳомили моддии натиҷаи фаъолияти зехнӣ ё воситаи фардикунонӣ худ аз худ додан ё пешниҳоди ягон намуди ҳуқуқро ба истифодаи объекти даҳлдори моликияти зехнӣ, ки дар ин ҳомил таҷассум ёфтааст, фаро намегирад, агар тартиби дигареро қонун муқаррар накарда бошад.
3. Аз тарафи соҳибмулк ё ҳар як шахси дигар ба амал баровардани ҳуқуқ нисбат ба ҳомили моддӣ, ки дар он объекти моликияти зехнӣ таҷассум ёфтааст, набояд ҳуқуқ ва манфиатҳои соҳиби ҳуқуқи амвол ва ҳуқуқи ғайриамвонииро ба ҳамин гуна объект, ки қонун ҳифз менамояд, вайрон намояд.

Моддаи 1130. Ҳуқуқҳои шахсии ғайриамвонӣ

1. Ҳуқуқи муаллиф, ҳуқуқ ба ном ва ҳуқуқҳои дигари шахсии ғайриамвонии моликияти зехнӣ мутобики ҳамин Кодекс ва қонунҳои дигар татбиқ ва ҳифз карда мешавад.
2. Ҳуқуқи шахсии ғайриамвонии ба ҳуқуқи моликияти зехнӣ дохилшаванда ва бо қонунҳои даҳлдор пешбинишуда ба ҳуқуқи амвол вобаста нест, ба шахсони дигар дода намешавад ва bemӯҳлат ҳифз карда мешавад.

3. Пурра ё қисман аз тарафи офарандаи натиҷаи фаъолияти зеҳнӣ (муаллиф, ичроқунанд) рад намудани ҳуқуқи марбутаи шахсии ғайриамволии ӯ ба ин натиҷа беэътибор аст.

4. Дар ҳолати пешбининамудаи қонун ҳуқуқҳои шахсии ғайриамволии алоҳидаи моликияти зеҳнӣ метавонанд аз они шахсони ҳуқуқӣ Ҷангириф карда шаванд.

Моддаи 1131. Ҳуқуқи амволии моликияти зеҳнӣ

1. Соҳиби ҳуқуқи амволии моликияти зеҳнӣ ҳуқуқ дорад бо хости худ истифодаи объекти дахлдори моликияти зеҳниро бо воситаю шакли дилҳоҳ татбиқ, ҳал ва манъ намояд, агар инро ҳамин Кодекс ва қонунҳои дигар манъ накунанд.

2. Ҳуқуқи амвол нисбат ба объекти моликияти зеҳнӣ метавонад ба таври муштарак ба як шахс ё якчанд шахс тааллуқ дошта бошад. Дар ҳолатҳои пешбининамудаи қонун ҳуқуқи амволӣ нисбат ба як объекти моликияти зеҳнӣ метавонад ба шахсони гуногун тааллуқ дошта бошад ва аз тарафи онҳо новобаста ба ҳамдигар татбиқ карда шавад.

3. Муносибати мутақобила оид ба истифодаи объекти моликияти зеҳнӣ, ки ҳуқуқ ба он ба таври муштарак ба якчанд нафар тааллуқ дорад, бо созишномаи байни онҳо муайян карда мешавад. Ҳангоми мавҷуд набудани чунин созишнома баҳси татбиқи ҳуқуқи амволии моликияти зеҳнӣ бо тартиби судӣ ҳал карда мешавад.

Моддаи 1132. Мӯҳлати амали ҳуқуқи амволӣ

1. Мӯҳлати амали ҳуқуқи амволӣ нисбат ба намудҳои алоҳидаи объектҳои моликияти зеҳнӣ, тартиби ҳисобкуни онҳо, асос ва тартиби дароз кардани онҳо ё барқарор намудан ва ҳамчунин асос ва тартиби пеш аз мӯҳлат қатъ намудани амали ҳамин гуна ҳуқуқҳоро қонунгузорӣ муқаррар менамояд.

2. Бо гузаштани мӯҳлати амали ҳуқуқҳои амволӣ ва ҳамчунин дар ҳолати пеш аз мӯҳлат қатъ намудани амали ҳамин гуна ҳуқуқҳо объекти дахлдори моликияти зеҳнӣ ба сарвати ҷамъияти мегузарад.

3. Соҳиби ҳуқуқи амволӣ метавонад дар хусуси қатъ намудани амали он ва гузаштани объекти дахлдори моликияти зеҳнӣ ба сарвати ҷамъияти пеш аз мӯҳлат қарор қабул намояд, агар тартиби дигареро қонун муқаррар накарда бошад ва ҳамзамон ҳуқуқ ва манфиатҳои шахсони дигар, ки қонун ҳифз менамояд, вайрон карда нашавад.

Моддаи 1133. Гузаштани ҳуқуқи амволӣ

1. Ҳуқуқи амволӣ ба объектҳои моликияти зеҳнӣ мумкин аст тибқи шартнома ба шахсони дигар дода шавад ё ба онҳо дар асоси қонун гузарад.

2. Шартномаҳое, ки ба додани ҳуқуқи амволӣ ба объектҳои моликияти зеҳнӣ вобаста мебошад, бояд дар шакли хаттӣ ё намуди дигари пешбининамудаи қонун баста шаванд.

3. Шартҳои шартномаҳо, ки вазъи соҳибони ҳуқуқи моликияти зеҳниро бад мекунанд, беэътибор дониста мешаванд.

4. Қонун метавонад бақайдгирии давлатии намудҳои алоҳидаи шартномаҳои вобаста ба додани ҳуқуқи амволӣ ба объектҳои моликияти зеҳнӣ ва ҳамчунин ҳолатҳои дигари гузаштани ҳуқуқро ба ҳамин гуна объектҳо муқаррар намояд (Қонуни ҶТ аз 03.07.2012 № 840).

Моддаи 1134. Объектҳои хизматии моликияти зеҳнӣ

1. Хуқуқи амволӣ ба объекти моликияти зеҳнӣ, ки корманд вобаста ба ичрои вазифаҳои хизматӣ ё супориши хизматии корфармо (объекти хизматии моликияти зеҳнӣ) ташкил намудааст, ба корфармо тааллуқ дорад, агар дар қонун ё дар шартномаи байни корманд ва корфармо тартиби дигаро пешбинӣ нашуда бошад.
2. Ба корманде, ки объекти хизматии моликияти зеҳниро ташкил намудааст, хуқуқи шахсии ғайриамволӣ ба ҳамин гуна объект ва хуқуқи мукофотгирье тааллуқ дорад, ки андоза, шарт ва тартиби пардохти он бо шартномаи байни корманд ва корфармо муайян карда мешавад, агар қонун тартиби дигарро пешбинӣ накарда бошад.
3. Дар ҳолатҳо ва тартиби муайяннамудаи қонунгузорӣ хуқуқҳои дар қисми 1 ҳамин модда пешбинишуда метавонанд ба корманде, ки объекти хизмати моликияти зеҳниро ташкил намудааст, гузаранд.

Моддаи 1135. Ҳуқуқ ба объектҳои моликияти зеҳние, ки ҳангоми ичрои қарордодҳои (фармоишҳои) давлатӣ таъсис ёфтаанд

1. Ҳуқуқҳои амволӣ ба объектҳои моликияти зеҳнӣ, ки бо қарордоди (фармоиши) давлатӣ барои эҳтиёҷоти давлатӣ ташкил гардидаанд, ба Ҷумҳурии Тоҷикистон тааллуқ доранд, агар қарордоди (фармоиши) давлатӣ тартиби дигареро пешбинӣ накарда бошад.
2. Агар хуқуқи амволӣ ба объекти моликияти зеҳнӣ бо қарордоди (фармоиши) давлатӣ барои эҳтиёҷоти давлатӣ ташкил шуда бошад ва тибқи қисми 1 ҳамин модда ба Ҷумҳурии Тоҷикистон тааллуқ надошта бошад, соҳиби хуқуқи амволӣ ба талаби давлат вазифадор аст ҳуқуқи истифодаи ҳамин гуна объекти моликияти зеҳниро барои эҳтиёҷоти давлатӣ ройгон пешниҳод намояд.
3. Дар ҳолатҳои пешбининамудаи ҳамин модда ба оғарандай (муаллифи) натиҷаи фаъолияти эҷодӣ, ки ба он ҳуқуқи амволӣ надорад, ҳуқуқи шахсии ғайриамволӣ ба чунин натиҷа, ҳуқуқ ба подош, ки соҳиби ҳуқуқи амволӣ ба ҳамин гуна натиҷа пардоҳт менамояд, тааллуқ дорад. Андоза, шарт ва тартиби пардохти подошро шартномаи байни оғаранда (муаллиф) ва соҳиби ҳуқуқи амволӣ муайян менамояд, агар қонун тартиби дигареро муқаррар накарда бошад.

Моддаи 1136. Татбиқи ҳуқуқи моликияти зеҳнӣ

1. Ҳуқуқи моликияти зеҳнӣ бо салоҳиди соҳиби ин ҳуқуқҳо татбиқ карда мешавад. Дар ҳолатҳои пешбининамудаи қонун ба соҳиби ҳуқуқи амволии моликияти зеҳнӣ ба сифати шарти амали ин ҳуқуқҳо мумкин аст вазифаи истифодаи объекти даҳлдори моликияти зеҳнӣ вогузор карда шавад.
2. Ҳангоми татбиқи ҳуқуқи моликияти зеҳнӣ ҳуқуқи соҳибони объектҳои дигари моликияти зеҳнӣ набояд вайрон карда шаванд.
3. Ҳуқуқи амволӣ ба объектҳои моликияти зеҳнӣ мумкин аст дар асоси инфиродӣ ё дастаҷамъона татбиқ карда шаванд.

Талаботи асосӣ ба идораи ҳуқуқи колективии амволӣ дар асоси қонун муқаррар карда мешавад.

Моддаи 1137. Ҳифзи ҳуқуқи моликияти зеҳнӣ

(Конуни ЧТ аз 03.07.2012 № 840)

1. Хуқуқи моликияти зеҳнӣ бо тарзҳои пешбининамудаи Кодекси мазкур бо назардошти моҳияти хуқуқи вайроншуда ва оқибатҳои вайронкунии ин хуқуқ ҳифз карда мешавад.
2. Тарзҳои ҳифзи пешбининамудаи Кодекси мазкур бо талаби соҳибхукуқ, ташкилоти идораи дастаҷамъии хуқуқҳои молумулӣ, инчунин дар мавридҳои пешбининамудаи қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон аз тарафи дигар шахсон низ татбиқ карда мешаванд.
3. Гуноҳ надоштани вайронкунанда ўро аз ўҳдадории қатъ намудани вайронкунии хуқуқи моликияти зеҳнӣ озод намекунад ва нисбати ў чораҳое, ки барои ҳифзи чунин хуқуқҳо равона шудаанд, татбиқ мегарданд. Интишори қарори суд оид ба вайронкунии содиршуда ва пешгирий намудани амалҳое, ки хуқуқро вайрон мекунанд ё ба вайронкунии он таҳдид менамоянд, низ новобаста аз гуноҳи вайронкунанда ва аз ҳисоби ў амалӣ карда мешавад (Конуни ЧТ аз 03.07.2012 № 840).

Моддаи 1137(1). Тарзҳои ҳифзи хуқуқи моликияти зеҳнӣ

(Конуни ЧТ аз 03.07.2012 № 840)

1. Дар ҳолати вайрон шудани хуқуқҳои шахсии ғайримолумулкӣ муаллиф ҳифзи онҳо бо тарзҳои эътирофи хуқуқ, барқарор намудани вазъе, ки то вайронкунии хуқуқ ҷой дошт, пешгирии амалҳое, ки хуқуқро вайрон мекунанд ё ба вайронкунии он таҳдид менамоянд, ҷуброни зарари маънавӣ ва нашри қарори суд оид ба вайронкунии содиршуда амалӣ карда мешавад.
2. Ҳифзи шаъну шараф ва эътибори кории муаллиф мувофиқи қоидаҳои моддаи 174 Кодекси мазкур амалӣ карда мешаванд.
3. Дар ҳолатҳои пешбининамудаи қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон дигар шахсон низ метавонанд тарзҳои ҳифзи хуқуқҳои шахсии ғайримолумулкиро татбиқ намоянд.
4. Ҳуқуқҳои молумулкӣ муаллиф бо тарзҳои зерин ҳифз карда мешаванд:
 - эътирофи хуқуқ;
 - пешгирий намудани амалҳое, ки хуқуқро вайрон мекунанд ё ба вайрон кардани он таҳдид менамоянд;
 - рӯёнидани товони зарар;
 - мусодираи маводу таҷхизоте, ки бо истифодаи онҳо вайронкунӣ содир гардидааст ва объектҳои моддие, ки дар натиҷаи ҳамин вайронкунӣ ба даст омадаанд;
 - интишори қарори суд оид ба вайронкунии содиршуда;
 - тарзҳои дигаре, ки қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон пешбинӣ менамояд.
5. Дар ҳолатҳои пешбининамудаи қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон соҳибхукуқ метавонад ба ҷои рӯёнидани товони зарар пардоҳти ҷуброни пулиро барои ҳуқуқи вайроншудаи мазкур талаб намояд. Андозаи ҷубронпулӣ аз ҷониби суд вобаста ба ҳусусияти вайронкунӣ ва дигар ҳолатҳо муайян карда мешавад.

6. Дар ҳолатхос, ки истеҳсол, паҳн кардан ё истифодаи дигар, инчунин ворид намудан, интиқол ё фиристодан, ё нигоҳ доштани ҳомили моддӣ, ки дар он натиҷаи фаъолияти зеҳнӣ таҷассум ёфтааст, боиси вайрон гардидан ҳуқуқи моликияти зеҳнӣ мегарданд, чунин ҳомили моддӣ қалбакӣ дониста шуда, бо қарори суд аз муомилот гирифта шуда, бидуни чуброн нест карда мешаванд, агар дар қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон тартиби дигар пешбинӣ нашуда бошад.

7. Таҷхизот, дигар дастгоҳҳо ва маводе, ки асосан барои вайрон кардани ҳуқуқҳои истисноӣ истифода ё таъин шудаанд, бо қарори суд аз муомилот гирифта шуда, аз ҳисоби вайронкунанда нест карда мешаванд, агар дар қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон гирифтани онҳо ба фоидай давлат пешбинӣ нашуда бошад.

8. Бо мақсади таъмини далелҳо аз рӯи парвандаҳо оид ба вайронкуни ҳуқуқҳои истисноӣ ба ҳомили моддӣ, таҷхизот, дигар дастгоҳҳо ва маводе, ки тавассути онҳо эҳтимолияти вайронкуни ҳуқуқи моликияти зеҳнӣ пешниҳод шудааст, мумкин аст ҷораҳои таъминкуни муқаррарнамудаи қонунгузории мурофиавии Ҷумҳурии Тоҷикистон, аз ҷумла ҳабс гирифтани ин объектҳо, татбиқ карда шаванд (Қонуни ҔТ аз 03.07.2012 № 840).

Фасли VI Ҳуқуқ ба мерос

Боби 58. Муқаррапоти умумӣ оид ба меросгузорӣ

Моддаи 1138. Ворисии ҳуқуқ ба мерос

1. Ворисӣ ин гузариши ҳуқуқи амволӣ ва дар ҳолатҳои пешбининамудаи қонун ба дигар шаҳс ё ашҳос (ворисон) гузаштани ҳуқуқҳои шаҳсии ғайримолумулкӣ ба молумулк вобастаи шаҳси фавтида (меросгузор) тибқи шартҳои ворисии ҳуқуқии универсалӣ эътироф мегардад. Мерос, агар аз қоидаҳои ҳамин фасл тартиби дигаре барнаояд, ҳамчун як маҷмӯи мукаммал ва дар ҳамон як лаҳза мегузарад.

2. Ворисии ҳуқуқ ба мерос бо ҳамин Кодекс ва дигар қонунҳо танзим карда мешавад.

Моддаи 1139. Асосҳои ворисӣ (меросхӯрӣ)

1. Ворисӣ тибқи васиятнома ва қонун анҷом дода мешавад.

2. Ворисӣ тибқи қонун ҳангоми вучуд надоштани васиятнома ё агар он қисмати ҳамаи меросро муайян насозад, инчунин дар дигар ҳолатҳои муқаррарнамудаи ҳамин Кодекс ҷой дошта метавонад.

Моддаи 1140. Бамеросгирии амволе, ки моликияти муштараки умумӣ мебошад

1. Фавтиданни иштирокчи моликияти муштараки умумӣ барои муайян намудани ҳиссаи ӯ ба ҳуқуқи моликияти умумӣ ва тақсими моликияти умумӣ ё аз он ҷудо намудани ҳиссаи шаҳси вафоткарда асос мебошад. Дар ин ҳолат мерос нисбат ба амволи умумӣ, ки ба ҳиссаи шаҳси вафоткарда дохил мешавад ва ҳангоми ғайриимкон будани тақсимоти амвол дар шакли асл - нисбат ба арзиши ҳамин гуна ҳисса кушода мешавад.

2. Иштирокчи моликияти муштараки умумӣ ҳуқуқ дорад ба ҳуқуқи амволи умумӣ ҳиссаи худро ҷойгир намояд, ки баъди вафоти ӯ мутобики қисми 1 ҳамин модда муайян карда мешавад.

Моддаи 1141. Ворисии хуқуқи истифодабарии қитъаи замини хочагии дехқонӣ (фермерӣ) ва хочагии ёрирасони шахсӣ

Ворисии хуқуқи истифодабарии меросии якумраи қитъаи замини хочагии дехқонӣ (фермерӣ) ва хочагии ёрирасони шахсӣ тибқи ҳамин Кодекс танзим мегардад, агар дар қонун тартиби дигар пешбинӣ нашуда бошад.

Моддаи 1142. Кушодани мерос

1. Мерос дар натиҷаи вафоти шаҳрванд ё фавтида эълон гардиданӣ ў (моддаи 46 ҳамин Кодекс) кушода мешавад.
2. Замони кушодани мерос рӯзи (ҳангоми зарурат инчунин лаҳзаи) вафоти меросгузор ва ҳангоми фавтида эълон намудани ў рӯзи эътибори қонунӣ пайдо намудани қарори суд дар хусуси фавтида эълон гардиданӣ шаҳрванд мебошад, агар дар қарори суд рӯзи дигар нишон дода нашуда бошад.
3. Агар дар давоми як шабонарӯз (бисту чор соат) шахсоне, ки хуқуқ доштанд яке пас аз дигаре мерос гиранд, вафот карда бошанд, онҳо дар як вақт вафоткарда эътироф мешаванд ва ба меросгирий ворисони ҳар яки онҳо даъват карда мешаванд.
4. Агар суд вафот намудани якчанд шахсро дар натиҷаи бедарак ғоиб шудан дар ҳамон як ҳолат фавтида эътироф намояд, пас онҳо дар як вақт вафоткарда эътироф мешаванд ва меросгирий баъди ҳар яки онҳо кушода мешавад ва ба меросгирий ворисони ҳар яки онҳо даъват карда мешаванд.

Моддаи 1143. Маҳали кушодани мерос

Маҳали кушодани мерос маҳали охирини зисти меросгузор (моддаи 21 ҳамин Кодекс) мебошад. Агар маҳали зисти охирини меросгузор номаълум бошад, пас маҳали кушодани мерос маҳали ҷойгиршавии амволи ғайриманқули ба меросгузор даҳлдошта ё қисмати асосии он ва ҳангоми набудани амволи ғайриманқул - маҳали воқеъ гардиданӣ қисми асосии амволи манқул эътироф карда мешавад.

Моддаи 1144. Ворисон

1. Ворисон тибқи васиятнома ва бо қонун шаҳрвандони дар лаҳзаи кушодани мерос зинда ва ҳамчунин қӯдакони ҳангоми зинда будани меросгузор дар батни модар ва баъди кушодани мерос зинда таваллудшуда буда метавонанд.
2. Ворисон тибқи васиятнома ҳамчунин мумкин аст шахсони хуқуқӣ ва давлат бошанд.

Моддаи 1145. Аз мерос бартараф намудани ворисони ношоиста

1. Шахсоне, ки қасдан меросгузор ё яке аз ворисони имконпазирро аз ҳаёт маҳрум сохтаанд ё ба ҳаёти онҳо сунъастанд кардаанд, на тибқи васиятнома ва на тибқи қонун ба ворисӣ хуқуқ надоранд.
2. Шахсоне, ки қасдан ба меросгузор барои амалӣ шудани охирин нияти ў монеа гардидаанд ва бо ин роҳ барои ба мерос даъват шудани худ ё шахсони наздиқашон ё барои зиёд кардани ҳиссаи мероси ба онҳо марбута мусоидат кардаанд, на тибқи васиятнома ва на тибқи қонун ба ворисӣ хуқуқ надоранд.

3. Падару модар баъди фарзандоне, ки нисбат ба онҳо аз ҳуқуки падарию модарӣ маҳрум гардидаанд ва дар лаҳзай қушодани мерос ин ҳуқуқашон барқарор нашудааст, инчунин падару модар (фарзандхондагон) ва фарзандони болиғ (фарзандхондшудагон), ки аз ичрои ўҳдадориҳои бо амри қонун ба зиммаашон гузашташуда вобаста ба таъминоти меросгузор саркаший намудаанд, тибқи қонун ҳуқуки ворисӣ надоранд.

4. Ҳолатҳое, ки барои аз мерос барканор намудани ворисони ношоиста асос мебошанд, аз ҷониби суд муқаррар карда мешавад.

5. Меъёрҳои ҳамин модда инчунин нисбат ба супориши васият низ татбиқ мегарданд.

Моддаи 1146. Ўҳдадориҳои шахсе, ки вориси ношоиста эътироф шудааст

Агар шахсро суд вориси ношоиста эътироф намояд, ў баъди гирифтани мерос ўҳдадор аст, ки ҳамаи мероси гирифтаашро якҷоя бо фоидау даромадаш баргардонад. Ҳангоми нигоҳ надоштани амволи меросӣ ин шахс ўҳдадор аст, ки арзиши онро пардоҳт намояд.

Моддаи 1147. Мӯҳлати пешниҳоди даъво дар хусуси вориси ношоиста эътироф намудан

Даъво дар хусуси вориси ношоиста эътироф намудани шахс аз тарафи шахсони манфиатдор дар давоми се сол аз лаҳзасе, ки ин шахс ихтиёрдории онро ба даст гирифтааст, бояд пешниҳод шавад.

Моддаи 1148. Афзун гардонидани ҳиссаи меросӣ

1. Дар ҳолати аз тарафи ворис рад гардидани мерос ё аз тарафи васиятгар ё суд маҳрум намудан аз ҳуқуки мерос ё бинобар аз миён рафтани ҳолатҳои дар ҳамин Кодекс нишондодашуда як қисми мерос, ки ҳиссаи ҳамин гуна ворис буд, ба ворисони қонунан меросгир мегузарад ва дар байни онҳо мутаносибан ба ҳиссаи меросиашон тақсим мешавад.

Агар меросгузор тамоми амволашро ба ворисони таъиннамудааш васият карда бошад, як қисми меросе, ки ба шахси аз мерос дасткашида ё ба вориси аз миёнрафта тааллук дошт, ба ворисони дигари дар васиятнома зикршуда мегузарад ва дар байни онҳо мутаносибан ба ҳиссаи меросиашон тақсим карда мешавад, чунки дар васиятнома тартиби дигаре пешбинӣ нашудааст.

2. Меъёрҳое, ки дар қисми 1 ҳамин модда пешбинӣ шудаанд, дар ҳолатҳои зерин татбиқ намешаванд:

- агар ба вориси раднамуда ё аз миёнрафта вориси иловагӣ таъин шуда бошад (моддаи 1151 ҳамин Кодекс);
- ҳангоми даст қашидани ворис аз мерос ба фоидаи вориси дигар (қисми 3 моддаи 1180 ҳамин Кодекс) ё шахси дигар;
- дар ҳолатҳое, ки агар ҳангоми меросгирӣ бо қонун радкуни ё ғоиб гардидани ворис ба меросхӯрии меросхӯрони навбати дигар меорад.

Моддаи 1149. Гузаштани мерос ба давлат

1. Амволи меросӣ бо ҳуқуки меросӣ дар ҳолатҳои зерин ба давлат мегузарад:

- а) агар амвол ба давлат васият шуда бошад;
- б) агар меросгузор тибки қонун ва васиятнома ворис надошта бошад;
- в) агар ҳамаи меросгиронро васияттар аз ҳуқуқи меросгирӣ маҳрум гардонида бошад.

2. Агар яке аз ворисон ба фоидаи давлат аз мерос даст кашида бошад, пас хиссае, ки ба ин ворис дахл дошт, ба давлат мегузарарад.

3. Ҳангоми набудани ворисони тибки қонун, ки танҳо як қисми амволи меросгузор васият шудааст, қисми боқимонда ба давлат мегузарарад.

Боби 59. Меросгирӣ бо васиятнома

Моддаи 1150. Муқаррароти умумӣ

1. Васиятнома иродай ихтиёрии шаҳрванд оид ба ихтиёрдории ҳуқуқи амволии ба ў даҳлдошта ва дар ҳолатҳои пешбининамудаи қонун ҳуқуқи ғайриамволӣ ҳангоми вафот кардан эътироф мешавад, ки ба тарзи зарурӣ ба расмият дароварда шудааст.

2. Васиятнома бояд шахсан тартиб дода шавад. Тартиб додани васиятнома тариқи намоянда иҷозат дода намешавад.

3. Шаҳрванд метавонад ҳамаи амвол ё як қисми амволи худро ба як ё якчанд шахс, ки ба гурӯҳи ворисон тибки қонун дохил мешаванд ё дохил намешаванд, ҳамчунин ба шахсони ҳуқуқӣ ва давлат васият намояд.

4. Васиятгар ҳуқуқ дорад бидуни тавзехи сабаб як ё якчанд нафар ё ҳамаи ворисонро тибки қонун аз мерос маҳрум намояд. Аз мерос маҳрум намудани ворис тибки қонун ба наслҳои ояндаи ў, ки тибки пешниҳод ҳуқуқи меросро доранд, даҳл надорад, агар аз васиятнома тартиби дигаре барнаояд, ба истиснои ҳолатҳое, ки моддаи 1171 ҳамин Кодекс пешбинӣ менамояд.

5. Меросгузор метавонад озодона васиятномаи тартибдодаашро дар вақти дилҳоҳ баъди анҷом ёфтани он рад намояд ё тағиیر дихад ва дар ин ҳолат ўҳдадор нест, ки сабабҳои рад намудан ё тағиир додани онро нишон дихад.

6. Меросгузор ҳуқуқ надорад ба зиммаи шахсоне, ки дар васиятнома таъин гардидаанд, дар навбати худ вазифаи ихтиёрдории амволи ба онҳо васиятшударо бо тартиби муайяне дар ҳолати вафот кардани онҳо voguzor намояд.

Моддаи 1151. Таъини ворисони иловагӣ

1. Васияткунанда метавонад барои ҳолатҳое, ки агар вориси дар васиятнома зикргардида то кушода шудани мерос фавтад ё меросро қабул накунад ё онро рад намояд ё аз мерос ҳамчун вориси ношониста бартараф гардад (моддаи 1145 ҳамин Кодекс), дар васиятнома дигар ворисро таъин намояд (вориси иловагӣ).

2. Вориси иловагӣ ҳар шахсе шуда метавонад, ки мутобики моддаи 1144 ҳамин Кодекс ворис буданаш мумкин аст.

Моддаи 1152. Супорииши васияткунандаи мерос (легат)

1. Васияткунанда ҳуқук дорад ба зиммаи ворис тибки васиятнома аз ҳисоби мерос (супориши васияткунандаи мерос) ба манфиати як ё якчанд шахс (меросгирандагон), ки ҳуқуки талаб намудани ичрои супориши васияткунандаи меросро ба даст меоранд, анҷом додани ягон ӯҳдадориро voguzorad.

Меросгирандагон метавонанд шахсоне бошанд, ки ба шумораи ворисони тибки қонун дохиланд ё дохил нестанд.

2. Мавзӯи супориши васияткунандаи мерос метавонад барои меросгиранда ба моликият, истифода ё дигар ҳуқуки амволӣ додани ашёи шомили таркиби мерос, ба даст овардан ва ба ӯ додани амволи ба таркиби мерос шомилнабуда, барои ӯ ичро намудани кори муайян, ичрои ягон навъи хизматрасонии муайян ва ғайра бошад.

3. Ворисе, ки васияткунанда ба зиммаи ӯ супориши васияткунандаи меросро voguzoштааст, бояд онро дар доираи арзиши воқеии мероси ба ӯ гузашта ва аз ҳисоб баровардани ҳиссаи қарзи меросгузор ба ӯ ичро кунад.

Агар вориси ба зиммааш супориши васияткунандаи мерос voguzoштапуда дорои ҳуқуки ҳиссаи ҳатмӣ ба мерос бошад, ӯҳдадории ӯ оид ба ичрои он дар доираи арзиши мероси ба ӯ гузашта, ки аз ҳиссаи ҳатмии ӯ бештар аст, маҳдуд карда мешавад.

Агар супориши васияткунандаи мерос ба зимма ҳама ё якчанд ворисон гузашта шуда бошад, супориши васияткунандаи мерос ҳар қадоми онҳоро баробари ҳиссаашон дар мерос вазифадор менамояд, зоро дар васиятнома тартиби дигаре пешбинӣ нашудааст.

4. Васияткунанда ҳуқук дорад ба зиммаи ворисе, ки ба ӯ хонаи истиқоматӣ, квартира ё дигар бинои истиқоматӣ мегузарад, ӯҳдадории ба дигар шахс фароҳам овардани истифодаи якумраи ин бино ё як қисми муайяни онро гузорад. Ҳангоми минбаъд гузаштани ҳуқуки моликият ба бинои истиқоматӣ ҳуқуки истифодаи якумра эътибори худро нигоҳ медорад. Ҳуқуки истифодаи якумраи бинои истиқоматӣ бегона карда намешавад, ба дигар кас дода намешавад ва ба дигар ворисони меросгиранда намегузарад.

Ҳуқуки истифодаи якумраи бинои истиқоматӣ, ки ба меросгиранда пешниҳод шудааст, агар дар васиятнома тартиби дигаре пешбинӣ нашуда бошад, барои дар ҳамин бино истиқомат намудани аъзои оилаи ӯ асос шуда наметавонад.

5. Дар сурати фавти вориси ба зиммааш супориши васияткунандаи мерос voguzoштапуда ё аз ҷониби ӯ қабул накардани мерос ичрои ӯҳдадории супориши васияткунандаи мерос ба дигар ворисоне, ки ҳиссаи ӯро гирифтаанд ё ба давлат мегузарад. Супориши васияткунандаи мерос дар сурати фавти меросгиранда то кушода шудани мерос ё байди кушодани мерос, вале то лаҳзасе, ки вориси тибки васиятнома тавонад, онро қабул кунад, ичро карда намешавад.

6. Меросгиранда оид ба қарзҳои меросгузор ҷавобгар намебошад.

Моддаи 1153. Гузаштани супориши васияткунандаи мерос ба ворисон

Агар шахси гирандаи супориши васияткунандаи мерос байди кушодани мерос фавтад, ки ба қабули супориши васияткунандаи мерос розигӣ надода буд, ҳуқуки гирифтани ин супориши васияткунандаи мерос ба ворисони ӯ, ки ин васиятро қабул мекунанд, мегузарад.

Моддаи 1154. Мӯҳлати ичрои супориши васияткунандаи мерос

Шахси гирандаи супориши васияткунандай мерос ҳукуқ дорад ичрои супориши васияткунандай меросро дар доираи мӯҳлати сесолаи мӯҳлати даъво, ки аз рӯзи кушода шудани мерос ба ҳисоб меравад, талаб намояд.

Моддаи 1155. Базиммагузорӣ

1. Васияткунанда метавонад ба зиммаи ворис тибқи васиятнома ӯҳдадории анҷом додани ягон амал ё аз он ҳуддорӣ намуданро вогузорад. Ҷиҳати анҷом додани мақсадҳои барои умум судманд чунин ӯҳдадорӣ мумкин аст ба иҷроҷии васиятнома бо аз тарафи меросгузор чудо намудани як қисми амвол барои ичрои базиммагузорӣ дода шавад.
2. Базиммагузорӣ, ки мавзӯи он фаъолияти дорои ҳусусияти амволӣ мебошад, мутобиқан қоидаҳои моддаи 1152 ҳамин Кодекс татбиқ карда мешавад.
3. Ӯҳдадории ичрои базиммагузорӣ ҳамон вақт қатъ мегардад, агар мутобиқи ҳамин Кодекс ҳиссаи мероси ба ворис пешбинишаванда ё даҳлдошта, ки ичрои базиммагузориро ба ӯҳда дошт, ба дигар ворисон гузарад.

Моддаи 1156. Меросгирии қисми амвole, ки васиятнокарда мондааст

1. Як қисми амволи меросгузор, ки васиятношуда мондааст, тибқи қонун ва бо тартиби муқаррарнамудаи моддаҳои 1165-1169 ҳамин Кодекс дар байни ворисон тақсим карда мешавад.
2. Ба ҳисоби ин ворисон инчунин ҳамон ворисон тибқи қонун дохил мешаванд, ки қисми дигари амвол бо васиятнома ба онҳо монда шуда буд.

Моддаи 1157. Қоидаҳои умумии шакли васиятнома

1. Васиятнома бояд дар шакли хаттӣ бо нишон додани макон ва замони тартиб дода шудани он таҳия карда шавад.
2. Васиятномаҳои зерин, ки дар шакли хаттӣ тартиб дода шудаанд, эътироф карда мешаванд:
 - а) васиятномаҳое, ки ба таври нотариалий тасдиқ карда шудаанд;
 - б) васиятномаҳое, ки бо васиятномаҳои ба таври нотариалий тасдиқгардида баробар карда шудаанд.
3. Васиятнома бояд аз тарафи васияткунанда шахсан имзо гардад.

Агар васияткунанда бо сабаби нуқсони ҷисмонӣ, беморӣ ё бесаводӣ васиятномаро бо дasti ҳудаш имзо карда натавонад, пас бо ҳоҳиши ӯ дар ҳузури нотариус ё шахси дигари мансабдор мутобиқи қонуни тасдиқкунандай васиятнома мумкин аст аз тарафи шаҳрванди дигар бо нишон додани сабабҳо, ки васиятгар наметавонад васиятномаро бо дasti ҳудаш имзо намояд, имзо карда шавад.

4. Агар мутобиқи Кодекси мазкур ҳангоми тартиб додан, имзо намудан ё тасдиқи васиятнома, ки бояд шоҳидон иштирок намоянд, пас дар ин сурат шахсони зерин шоҳид буда наметавонанд ва васиятномаро ба ҷои васияткунанда имзо карда наметавонанд:
 - а) нотариус ё шахси дигаре, ки васиятномаро тасдиқ менамояд;

- б) ҳамсар, фарзандон, падару модар, набераю аберай шахсе, ки нисбати он васиятнома ё супориши васияткунанда мерос таҳия ва тартиб дода мешавад ва ҳамчунин ворисони қонунии васиятгар;
- в) шахрвандоне, ки ғайри қобили амал мебошанд;
- г) шахрвандон ва шахсони дигар, ки қобилияти хондани васиятномаро надоранд;
- д) шахсоне, ки барои нишондоди бардуруғ додан суд шудаанд.

Моддаи 1158. Васиятномаи ба таври нотариалий тасдиқшуда

1. Васиятномаи ба таври нотариалий тасдиқшударо бояд васиятгар нависад ё аз забони ӯ аз тарафи нотариус бо иштироки шоҳид навишта шавад. Нотариус ҳангоми навиштани васиятнома аз забони меросгузор метавонад воситаҳои техникии умумиқабулшударо (мошинкаи чопӣ, компьютери шахсӣ ва ғайраро) истифода барад.

2. Васиятномае, ки нотариус аз забони васиятгар менависад, бояд онро ба васиятгар дар ҳузури нотариус ва шоҳид то ба имзо расонидани васиятнома пурра хонад.

Агар васияткунанда бо сабаби нуқсони ҷисмонӣ, беморӣ ё бесаводӣ шахсан васиятномаро ҳонда натавонад, пас матни онро шоҳид дар ҳузури нотариус меҳонад ва дар ин бора бо нишон додани сабабҳое, ки васиятгар наметавонад шахсан васиятномаро ҳонад, дар васиятнома сабти даҳлдор карда мешавад.

3. Агар васиятномаи ба таври нотариалий тасдиқшуда дар ҳузури шоҳид тартиб дода шуда бошад, пас дар васиятнома бояд ному наасаб, номи падар ва маҳалли зисти доимии шоҳид нишон дода шавад.

Ҳамчунин дар васиятнома нисбати шахсе, ки васиятномаро ба ҷойи васиятгар имзо намудааст, маълумот ворид карда мешавад.

4. Бо ҳоҳиши васияткунанда нотариус васиятномаро бидуни шинос шудан бо мазмуни он (vasиятномаи маҳфӣ) тасдиқ менамояд.

Васиятномаи маҳфӣ аз ҳавфи беътибор ҳисобидани он бояд дастӣ навишта шавад, васиятгар ба он имзо гузорад ва дар ҳузури ду шоҳид, натариус ба лифофа андохта, ширеш кунад ва шоҳидон ба он имзои худро гузоранд. Лифофае, ки шоҳидон имзо намудаанд, дар ҳузури шоҳидон ва нотариус ба лифофаи дигар андохта, ширеш карда мешавад ва дар он нотариус навиштаҷоти тасдиқкунандаро сабт менамояд.

Моддаи 1159. Васиятномаи бо васиятномаи ба таври нотариалий тасдиқшуда баробар

1. Васиятномаҳои зерин бо васиятномаҳои ба таври нотариалий тасдиқшуда баробар дониста мешаванд:

- а) васиятномаи шахрвандоне, ки барои табобат дар беморхонаҳо, госпиталҳо, муассисаҳои табобатии статсионарии дигар мебошанд ё дар хонаи пиронсолону маъюбон зиндагӣ мекунанд ва сардуҳтурон ё муовинони онҳо оид ба қисми тиббӣ ё духтурони навбатдори ин беморхонаҳо, госпиталҳо ва муассисаҳои дигари табобатӣ ва ҳамчунин сардорони госпиталҳо, директорон ё сардуҳтурони хонаи пиронсолон ва маъюбон тасдиқ намудаанд;

- б) васиятномаи шаҳрвандоне, ки ҳангоми шино кардан дар киштиҳои таҳти парчами кишвари киштии шинокунанда қарор доранд ва аз тарафи капитани ин киштиҳо тасдиқ шудаанд;
- в) васиятномаи шаҳрвандоне, ки дар экспедитсияҳои қашфиётӣ, арктикӣ ё экспедитсияҳои дигар буда аз тарафи сардорони ин экспедитсияҳо тасдиқ гардидаанд;
- г) васиятномаи хизматчиёни ҳарбӣ ва аъзои оилаи онҳо ва дар нуқтаҳои ҷойгиршавии қисмҳои ҳарбӣ, ки нотариусҳо нестанд ва ҳамчунин васиятномаи шахсони мулкӣ ва аъзои оилаи онҳо, ки дар ин қисмҳои ҳарбӣ кор мекунанд ва аз тарафи командирони қисмҳои ҳарбӣ тасдиқ шудаанд;
- д) васиятномаи шахсоне, ки дар ҷойҳои маҳрум сохтан аз озодӣ ҳастанд ва аз тарафи сардорони маҳали маҳрум сохтан аз озодӣ тасдиқ шудаанд;
- е) васиятномаи шахсоне, ки дар маҳалҳои алоҳидаи аҳолинишин зиндагӣ мекунанд ва нотариус нест, аз тарафи шаҳси роҳбарикунданда мақоми иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатӣ ё худидоракуни маҳаллӣ тасдиқ шудаанд.

2. Васиятномае, ки ба қисми 1 ҳамин модда даҳл дорад, бояд аз тарафи васиятгар дар хузури шоҳид имзо карда шавад, ки шоҳид ҳам онро имзо мекунад.

Дар ҳолатҳои дигар ба ҳамин гуна васиятномаҳо мутобиқан қоидаҳои моддаи 1158 ҳамин Кодекс ба истиснои талабот оид ба васиятномаҳои ба таври нотариалий тасдиқгардида татбиқ карда мешавад.

Моддаи 1160. Бекор кардан ва тағиیر додани васиятнома

1. Васияткунанда ҳуқуқ дорад ҳар вақт васиятномаро бекор ё тағиир диҳад.
2. Васиятнома мумкин аст бо роҳҳои зерин бекор карда шавад:
 - а) бо роҳи додани ариза ба мақомоти нотариалий дар ҳусуси пурра бекор намудани васиятномаи пештар тартибдодашуда;
 - б) ҳангоми тартиб додани васиятномаи нав.
3. Васиятнома мумкин аст бо роҳҳои зерин тағиир дода шавад:
 - а) бо роҳи додани ариза ба мақомоти нотариалий дар ҳусуси ворид намудани тағиирот ба қисми муайянни васиятномаи пештар тартибдодашуда;
 - б) ҳангоми тартиб додани васиятномаи нав, ки ба як қисми васиятномаи пештара тағиирот ворид менамояд.
4. Васиятномаи пештар тартибдодашуда, ки бо васиятномаи минбаъда пурра ё қисман бекор карда шудааст, барқарор карда намешавад, агар ин васиятнома дар навбати худ аз тарафи шаҳси васиятгар бекор карда нашавад ё ба он тағиирот ворид карда нашавад.

Моддаи 1161. Маҳфӣ будани васиятнома

Нотариус, шаҳси дигаре, ки васиятномаро тасдиқ намудааст, шоҳидон ва ҳамчунин шаҳрванде, ки васиятномаро ба ҷои васиятгар имзо намудааст, то кушодани мерос ҳуқуқ

надорад маълумоти ба мазмуни васиятнома, тартиб додан, бекор кардан ва тағиyr додани он даҳлдоштаро ошкор намояд.

Моддаи 1162. Шарҳи васиятнома

Ҳангоми шарҳи васиятнома аз тарафи нотариус, ичроқунандай васиятнома ё суд маъни асосии қалимаю ибораҳои дар он буда ба эътибор гирифта мешавад. Ҳангоми дақиқ набудани маъни бальзе муқаррароти васиятнома он ба тартиби муқонсай ин муқаррарот бо муқаррароти дигар ва маъни пурраи васиятнома муқаррар карда мешавад.

Моддаи 1163. Беътибор будани васиятнома

1. Васиятномае, ки дар шакли номатлуб тартиб дода шудааст, беътибор мебошад. Беътибории васиятнома ҳамчунин ба қоидаҳои ҳамин Кодекс дар хусуси беътибор будани аҳдҳо асос меёбад.
2. Беътибор будани мазмуни алоҳидаи фармоишҳои дар васиятнома буда ба эътиборнокии қисмати дигари васиятнома даҳл надорад.
3. Дар ҳолати беътибор доистани васиятнома вориси тибқи ҳамин васиятнома аз мерос маҳрумгардида ҳуқуқ пайдо мекунад, ки дар асосҳои умумӣ ба мерос соҳиб шавад.

Моддаи 1164. Ичрои васиятнома

1. Васиятгар метавонад ичрои васиятномаро ба шахси дар васиятнома зикргардида, ки ворис намебошад (ичроқунандай васиятнома) супорад. Розигии ин шаҳс барои ичроқунандай васиятнома будан бояд бо ҳатти ҳудаш дар ҳуди васиятнома ё аризае, ки ба васиятнома замима шудааст, сабт шуда бошад.

Ворисон дар мувофиқа байни ҳамдигар ҳуқуқ доранд ичрои васиятномаро ба яке аз ворисон ё шахси дигар супоранд. Ҳангоми ба ҳамин гуна созиш нарасидан бо талаби як ё якчанд ворисон суд метавонад ичроқунандай васиятномаро таъин намояд.

Ичроқунандай васиятнома ҳар вақт ҳуқуқ дорад бо пешакӣ ҳабардор намудани ворисони васиятнома аз ичрои ўҳдадориҳои ба зимааш гузашташуда даст қашад. Ҳамчунин мутобики даъвои ворисон имкон дорад, ки ичроқунандай васиятнома бо қарори суд аз ичрои ўҳдадориҳояш озод карда шавад.

2. Ичроқунандай васиятнома метавонад шахси қобили амал бошад.
3. Ичроқунандай васиятнома бояд:
 - а) ҳифзи мерос ва идораи онро анҷом дихад;
 - б) барои ҳабардор намудани ҳамаи меросхӯрон ва васияти меросгирифтагон дар хусуси кушодани мерос ва супориши васиятқунандай мерос ва фоидай онҳо ҳамаи ҷораҳои имконпазирро андешад;
 - в) мутобики иродай васиятгар ва қонун ба ворисон хиссаи ба онҳо даҳлдоштаи амволро дихад;
 - г) аз тарафи ворисон ичро гардидан супориши васиятқунандай меросро, ки ба зиммаи онҳо гузашта шудааст, таъмин намояд;

д) базиммагузории васиятномавиро ичро намояд ё аз ворисони васиятномавӣ ичрои ба зиммагузории васиятномавиро талаб намояд.

4. Ичрокунандаи васиятнома хукуқ дорад аз номи худаш дар суд ва корҳои дигари вобаста ба ҳифзи мерос, идораи он ва ичрои васиятнома баромад намояд ва ҳамҷунин метавонад барои иштирок дар ҳамин гуна корҳо ҷалб карда шавад.

5. Ичрокунандаи васиятнома вазифаҳои худро дар давоми мӯҳлати зарурӣ барои тоза намудани мерос аз қарз, ситонидани маблағҳои ба шахси меросгузор даҳлдошта ва аз тарафи ворисон соҳибӣ намудани мерос анҷом медиҳад.

6. Ичрокунандаи васиятнома барои аз ҳисоби мерос ҷуброн кардани ҳарочоти зарурии вобаста ба ҳифз, идора ва ичрои мерос хукуқ дорад. Дар васиятнома мумкин аст ба ичрокунандаи васиятнома пардохти подош аз ҳисоби мерос пешбинӣ шавад.

7. Ичрокунандаи васиятнома ҳангоми анҷом додани ичрои васиятнома бо талаби ворисон ӯҳдадор аст, ки ҳисбот пешниҳод намояд.

Боби 60. Меросгирий мутобики қонун

Моддаи 1165. Муқаррароти умумӣ

1. Ворисони қонунӣ ба меросгирий бо навбат тибқи муқаррароти моддаҳои 1166-1168 ҳамин Кодекс даъват карда мешаванд.

2. Ҳангоми меросгирии қонунӣ фарзандхондшуда ва наслҳои он, аз як тараф ва фарзандхонда ва хеповандони ў, аз тарафи дигар бо хепони хунӣ баробар ҳисоб карда мешаванд.

Фарзандхондшудагон ва наслҳои онҳо баъди вафоти падару модари фарзандхоншуда ва хепони дигари ҳамхуни ў мутобики қонун мерос намегиранд.

Падару модари фарзандхондшуда ва дигар хепони ҳамхуни аждодии ў тибқи қонун баъди вафоти фарзандхондшуда ва наслҳои ў мерос намегиранд.

3. Ворисони қонунии ҳар як навбат дар ҳолати набудани ворисони навбати пешина, бартараф намудани онҳо аз мерос, аз тарафи онҳо қабул нагардидан мерос ё даст қапидан аз он ҳукуқ ба мерос доранд.

4. Меъёрҳои ҳамин Кодекс оид ба навбат даъват кардани вориси қонунӣ ба мерос ва оид ба андозаи ҳиссаи онҳо ба мерос мумкин аст бо созишномаи аз тариқи нотариалий тасдиқшудаи ворисони манфиатдор, ки баъди кушодани мерос баста шудааст, тағиیر дода шавад. Чунин созишнома набояд ба ҳукуқи ворисони дар он иштирокнадошта, инчунин ворисоне, ки ба ҳиссаи ҳатми ҳукуқ доранд, даҳолат кунад.

Моддаи 1166. Навбати аввали ворисони қонунӣ

1. Дар навбати аввал мероси қонуниро бо ҳиссаи баробар фарзандон (аз ҷумла фарзандхондшудагон), ҳамсарон ва падару модар, фарзандхондагони меросгузор ва ҳамҷунин кӯдакони шахси вафоткарда, ки баъди вафоти ў таваллуд шудаанд, мегиранд.

2. Наберагони меросгузор ва наслҳои онҳо бо ҳукуқи пешниҳод мерос мегиранд.

Моддаи 1167. Навбати дуюми ворисони қонунӣ

1. Ҳангоми набудани меросгирони навбати якум ҳуқуқи вориси қонуниро дар навбати дуюм бо ҳиссаи баробар бародару хоҳарони меросгузор ва ҳамчунин бобою бибӣ ҳам аз тарафи модар ва ҳам аз тарафи падар мегиранд.

2. Фарзандони бародару хоҳарони меросгузор (чиянҳои меросгузор) бо ҳуқуқи пешниҳод мерос мегиранд.

Моддаи 1168. Навбати сеюми ворисони қонунӣ

1. Ҳангоми набудани меросгирони навбатҳои якум ва дуюм ҳуқуқи меросгирии қонуниро дар навбати сеюм бо ҳиссаи баробар бародару хоҳарони падару модари (тағо, амак, ҳола ва амма) меросгузор мегиранд.

2. Духтару писарони амма, ҳола, тағо ва амаки меросгузор бо ҳуқуқи пешниҳод ба мерос ҳуқуқ доранд.

Моддаи 1169. Меросгирӣ бо ҳуқуқи пешниҳод

1. Ҳиссаи вориси қонуние, ки то кушода шудани мерос ва ё дар як вақт бо меросгузор вафот кардааст, бо ҳуқуқи пешниҳод ба наслҳои даҳлдори ў мегузарад ва дар ҳолатҳои пешбиникардаи қисми 2 моддаҳои 1166, 1167 ва 1168 Кодекси мазкур бошад, байни онҳо баробар тақсим карда мешавад.

2. Наслҳои вориси меросгузоре, ки онҳоро ў қонунан аз ворисӣ маҳрум кардааст, бо ҳуқуқи пешниҳод мерос гирифта наметавонанд.

3. Наслҳои ворисе, ки то кушода шудани мерос ва ё дар як вақт бо меросгузор вафот кардааст ва мутобики талаботи моддаи 1145 ҳамин Кодекс ҳуқуқи гирифтани меросро надошт, бо ҳуқуқи пешниҳод мерос гирифта наметавонанд.

Моддаи 1170. Мӯхтоҷони корношоями меросгузор

1. Ба шумораи ворисони қонунӣ шахсони корношояме дохил мешаванд, ки дар мӯҳлати на камтар аз як соли то фавти меросгузор таҳти таъминоти ў қарор дошта, бо ў якҷоя зиндагӣ мекарданд. Ҳангоми тибқи Қонун мавҷуд будани ворисони дигари онҳо якҷоя бо ворисони ҳамон навбате, ки ба меросгирӣ даъват шудаанд, мерос мегиранд.

2. Шахси корношоям, ки ба шумораи ворисони қонунӣ дар моддаҳои 1167-1168 нишон додашудаи ҳамин Кодекс дохил шуда, вале ба доираи ҳамон ворисони навбати ба меросгирӣ даъватшуда шомил нестанд, агар на камтар аз як соли то фавти меросгузор, сарфи назар аз зиндагии якҷоя бо меросгузор дар таъминоти ў бошанд, якҷоя бо ҳамин навбат мерос мегиранд.

Моддаи 1171. Ҳуқук ба ҳиссаи ҳатмии мерос

1. Қӯдакони ба балоғат нарасида ва ғайриқобили меҳнати васиятгар ва ҳамчунин падару модар (падархонду модархонд), ҳамсари гайри қобили меҳнат сарфи назар аз мазмуни васиятнома, на камтар аз се ду ҳиссае, ки ба ҳар яки онҳо ҳангоми мероси қонунӣ (ҳиссаи ҳатмӣ) тааллук дошт, мерос мегиранд.

2. Ба ҳиссаи ҳатмӣ ҳамаи он чизе, ки вориси ба чунин ҳисса ҳуқуқдошта дар ин ё он асос мегирад, аз ҷумла арзиши амвол, ки аз ашёю таҷхизоти оддии хона иборат аст ва арзиши, ки ба фоидай ҳамин гуна вориси супориши васияткунандай мерос муқаррар карда буд, ҳисоб карда мешавад.

3. Ҳама гуна маҳдудкуний ва вазнинкуний, ки дар васиятнома барои вориси ба ҳиссаи ҳатмии мерос ҳуқуқдошта муқаррар гардидааст, танҳо ба он ҳиссаи мероси ба ҳисоби ў гузаранда дахл дорад, ки аз ҳиссаи ҳатмӣ зиёд мебошад.

Моддаи 1172. Ҳуқуки ҳамсарон ҳангоми меросгири

1. Ҳуқуки мероси тариқи васиятнома ё қонун ба ҳамсарон (зан ё шавҳар) дахлдошта ба ҳуқуқҳои дигари амволии онҳо, ки бо ҳолати дар никоҳ будан бо меросгузор, аз ҷумла ҳуқуки моликият ба як қисми амволи дар никоҳи якҷоя ба даст омадааст, дахл надорад.

2. Ҳамсари бо қарори суд талоқгирифта мумкин аст аз мероси қонунӣ барканор карда шавад, ба истиснои мерос дар асоси моддаи 1171 ҳамин Кодекс, агар ворисони дигари қонунӣ исбот намоянд, ки никоҳ бо меросгузор воқеан то кушода шудани мерос қатъ гардида буд ва ҳамсарон дар давоми на камтар аз 3 сол то кушода шудани мерос чудо зиндагӣ мекарданд.

Моддаи 1173. Ҳифзи мерос ва идораи он ҳангоми мероси қонунӣ

1. Дар ҳолате, ки агар як қисми амвол тариқи васиятнома ба мерос гузарад, ичроқунандай васиятнома, ки васиятгар таъин намудааст, ҳифзи ҳамаи мерос ва идораи онро, аз ҷумла он қисмати меросро, ки бо тартиби мероси қонунӣ мегузарад, анҷом медиҳад.

Ичроқунандай васиятнома, ки мутобиқи қисми 1 моддаи 1164 ҳамин Кодекс вориси васиятномавӣ ё аз тарафи суд таъин шудааст, вазифаи ҳифзи ҳамаи мерос ва идоракунии ваколатии онро анҷом медиҳад, агар ворисони қонунӣ таъини идоракунандай меросро барои ичрои вазифаҳои номбаршуда, ки барои қисмати мероси бо тартиби мероси қонунӣ гузаранда татбик мешавад, талаб нақунанд.

2. Идоракунандай ваколатии мерос бо ҳоҳиши як ё якчанд ворисони қонунӣ ё бо талаби кредитори меросгузор дар ҷои кушодани мерос аз тарафи нотариус таъин карда мешавад. Агар вориси қонунӣ ё кредитори меросгузор бо таъини идоракунандай мерос розӣ набошанд, ҳуқуқ доранд таъини идоракунандай меросро дар суд баҳс кунанд.

3. Агар ворисони қонунӣ набошанд ё номаълум бошанд, мақоми ичроияи маҳаллии ҳокимияти давлатӣ бояд бо ҳоҳиши оид ба таъини идоракунандай мерос ба нотариус муроҷиат намояд. Дар ҳолати ҳозир гардидани ворисони қонунӣ идоракунандай мерос мумкин аст бо талаби онҳо бо баргардонидани харочоти ба ў зарурӣ ва пардохтани мукофот аз ҳисоби мерос бозхонда шавад.

4. Идоракунандай мерос ваколатҳои пешбининамудаи моддаи 1164 ҳамин Кодексро, ки нисбати ичроқунандай васиятнома татбик карда мешавад, анҷом медиҳад, чунки чизи дигаре аз маҳсусияти мероси қонунӣ барнамеояд.

5. Идоракунандай мерос ҳуқуки ҷуброни харочоти заруриро оид ба ҳифзи мерос ва идораи он дорад, агар тартиби дигареро созишномаи ў бо ворисон ва ҳамчунин барои мукофот пешбинӣ нақунад.

Боби 61. Қабул ва даст қашидан аз мерос

Моддаи 1174. Қабули мерос

1. Барои соҳиб шудан ба мерос ворис ҳуқуқ дорад онро қабул намояд. Қабули мерос бо ягон шарт ё эзоҳот иҷозат дода намешавад.
2. Ҳамон вақт аз тарафи ворис мерос қабулгардида эътироф мешавад, ки агар ў ѿ воқеан ба соҳибияти амволи меросӣ шурӯъ намояд ё вақте ки ў ба мақоми нотариати маҳали кушода шудани мерос дар ҳусуси қабули мерос ариза дихад.
3. Амалҳои дар ҳамин модда нишондодашуда бояд дар давоми шаш моҳ аз рӯзи кушода шудани мерос ба анҷом расонида шаванд.
4. Шахсоне, ки барои онҳо ҳуқуқи ворисӣ танҳо дар ҳолати қабул накардани мерос аз тарафи ворисони дигар ба миён меояд, метавонанд дар ҳусуси розигии қабули мерос дар давоми мӯҳлати боқимондаи қабули мерос эълон намоянд ва агар ин мӯҳлат аз се моҳ кам бошад, пас он то се моҳ дароз карда мешавад.
5. Қабули мерос аз рӯзи кушодашавии мерос ба ворис тааллукдонгта эътироф карда мешавад.

Моддаи 1175. Ба ворисон гузаштани ҳуқуқи гирифтани ҳиссаи мерос (трансмиссияи ворисӣ)

1. Агар ворис баъди кушода шудани мерос онро дар мӯҳлати муқарраргардида қабул нокарда фавтида бошад, дар ин сурат ҳуқуқи гирифтани ҳиссаи мерос ба ворисони ў мегузарад (трансмиссияи ворисӣ). Ворисони вориси фавтида меросро бояд дар ҷараёни мӯҳлати то охири мӯҳлати қабули мерос боқимонда қабул кунанд. Агар ин мӯҳлат камтар аз се моҳ бошад, пас он бояд то се моҳ дароз карда шавад.
2. Ҳангоми даст қашидан аз гирифтани амвол тибқи трансмиссияи ворисӣ амвол ба дигар ворисон мегузарад.

Моддаи 1176. Додани шаҳодатномаи ҳуқуқи меросгириӣ

1. Нотариуси маҳалли кушодани мерос ўҳдадор аст, ки бо хоҳиши ворис ба ў шаҳодатномаи ҳуқуқи меросгириро дихад.
2. Шаҳодатномаи ҳуқуқи меросгириӣ баъди гузаштани шаш моҳ аз рӯзи кушодашавии мерос дода мешавад.

Ҳангоми меросгирии қонунӣ ё тибқи васиятнома шаҳодатнома мумкин аст то гузаштани мӯҳлати нишондодашуда дода шавад, агар нотариус маълумоти дақиқ дошта бошад, ки ба ғайр аз шахси барои шаҳодатнома муроҷиаткарда вобаста ба амволи даҳлдор ё ҳамаи мерос ворисони дигар надонита бошанд.

Моддаи 1177. Дароз намудани мӯҳлат барои қабули мерос

Мӯҳлати қабули мерос, ки дар моддаи 1174 ҳамин Кодекс муқаррар карда шудааст, мумкин аст ҳангоми аз тарафи суд эътироф намудани сабаби узрноки гузаронидани мӯҳлат дароз карда шавад.

Дар ин ҳолатҳо ба ворисе, ки мӯҳлати қабули меросро гузаронидааст, танҳо он қисми амволи ба ў мансуббуда, ки ворисони дигар қабул намудаанд ё ба давлат гузаштааст ва дар

шакли аслй нигох дошта шудааст ва ҳамчунин маблағхое, ки аз фурӯши қисмати дигари амволи ба ӯ мансуббуда ба даст омадааст, дода мешавад.

Моддаи 1178. Имконнозарии ихтиёрдории мерос

Ворисе, ки ҳузури дигар ворисонро мунтазир нашуда, ба ихтиёрдории мерос ё идораи он шурӯъ намудааст, ба истиснои харочоти дафн, таъминоти шахси таҳти парастории (хӯрандагон) меросгузор қарордошта, ҳуқуқ надорад то гузашти шаш моҳ аз рӯзи кушода шудани мерос ё то гирифтани шаҳодатномаи ҳуқуқ ба ворисӣ меросро ихтиёрдорӣ намояд.

Моддаи 1179. Ҳуқуқи аз мерос даст қашидан

1. Ворис ҳуқуқ дорад дар давоми шаш моҳ аз рӯзе, ки ӯ дар бораи ба меросгирий даъват шуданаш донист ё бояд медонист, аз мерос даст қашад. Ҳангоми мавҷуд будани сабабҳои узрнок ин мӯҳлатро мумкин аст суд дароз намояд, аммо на бептар аз ду моҳ.

2. Даст қашидан аз мерос тариқи пешниҳоди ариза ба нотариуси маҳалли кушода шудани мерос аз тарафи ворис анҷом дода мешавад.

Даст қашидан аз мерос тариқи намоянда мумкин аст, агар дар ваколатнома барои ҳамин гуна радкуни махсус ваколат пешбинӣ шуда бошад.

3. Дасткашӣ аз мерос минбаъд аз эътибор сокит дониста ё бозхонда намешавад.

4. Ворис бо гузашти вақти ба ӯ пешниҳодшуда ҳуқуқи даст қашидан аз меросро гум мекунад. Ӯ ин ҳуқуқро ҳамчунин то гузаштани мӯҳлати нишондодашуда гум мекунад, агар ба ихтиёрдории амволи меросӣ шурӯъ карда бошад ё онро ихтиёрдорӣ карда бошад, ё барои гирифтани ҳучҷатҳои тасдиқунандай ҳуқуқи ӯ ба ин моликият муроҷиат намуда бошад.

Моддаи 1180. Махдудкунии ҳуқуқи дасткашӣ аз мерос

1. Агар ворис ҳам бо васиятнома ва ҳам бо Қонун ба меросгирий даъват шавад, ӯ ҳуқуқ дорад аз мероси ба ӯ мансубшаванда бо яке аз ин асосҳо ё бо ҳардӯи ин асосҳо даст қашад.

2. Ворис ҳуқуқ дорад аз мероси ба ӯ мансубшаванда тибқи ҳуқуқи афзоишдихӣ (моддаи 1148 ҳамин Кодекс) сарфи назар аз меросгирӣ қисмати дигари мерос даст қашад.

3. Ҳангоми даст қашидан аз мерос ворис ҳуқуқ дорад нишон дихад, ки ӯ ба фоидаи шахсони дигар аз ҳисоби ворисони васиятномавӣ ё тибқи Қонун даст мекашад.

4. Даст қашидан аз мерос ба фоидаи ворисони аз тарафи васиятгар аз мерос маҳрумшуда ё ворисони ношоиста иҷозат дода намешавад.

5. Ба истиснои ҳолатҳои пешбининамудаи ҳамин модда даст қашидан аз қисми мерос, аз мерос бо эзоҳот ё бо шарт иҷозат дода намешавад.

Моддаи 1181. Ҳуқуқи даст қашидан аз гирифтани супориши васиятқунандай мерос

1. Меросгири ҳуқуқ дорад аз супориши васиятқунандай мерос даст қашад. Қисман даст қашидан аз супориши васиятқунандай мерос, даст қашидан аз он бо эзоҳот, ба шарте ё ба фоидаи шахси дигар иҷозат дода намешавад.

2. Агар меросгиранда аз ҳуқуки дар ҳамин модда пешбинишуда истифода барад, вориси ба супориши васиятқунандай мерос водоргардида аз ўхдадории ичрои он озод карда мешавад.

Моддаи 1182. Тақсими мерос

1. Ҳар як вориси қонунӣ, ки меросро қабул кардааст, ҳуқуқ дорад тақсими меросро талаф намояд.

2. Тақсими мерос бо мувофиқаи ворисон тибқи ҳиссаҳои ба онҳо мансубшаванда ва ҳангоми набудани мувофиқа бо тартиби судӣ анҷом дода мешавад.

3. Қоидаҳои ҳамин модда ба тақсими мерос байни ворисони васиятномавӣ дар ҳолатҳое, ки агар ҳамаи мерос ё як қисми он ба ворисон ба ҳиссаҳо бе нишон додани амволи мушахҳас васият шуда бошад, татбиқ карда мешавад.

Моддаи 1183. Ҳуқуки ворисони ғоиб

1. Агар дар байни ворисон шахсоне бошанд, ки маҳали буду боши онҳо номаълум бошад, ворисони дигар, ичроқунандай васиятнома (идоракунандай мерос) ва нотариус ўхдадоранд барои муқаррар намудани маҳали буду бош ва даъвати онҳо ба мерос тадбирҳои зарурӣ андешанд.

2. Агар вориси ғоиб, ки ба мерос даъват шудааст, маҳали буду бошаш муқаррар шуда бошад ва дар давоми мӯҳлати пешбининамудаи моддаи 1179 ҳамин Кодекс аз мерос даст накапида бошад, ворисони дигар ўхдадоранд, ки дар хусуси нияти худ оид ба тақсими мерос ба ўхбар дижанд.

3. Агар дар давоми се моҳ аз лаҳзай хабардиҳии дар қисми 2 моддаи мазкур муқарраргардида вориси ғоиб ворисони дигарро дар бораи хоҳипи худ оид ба иштирок намудан дар созишиномаи тақсими мерос хабардор накунад, ворисони дигар ҳуқуқ доранд бо созишиномаи байниҳамдигарӣ меросро тақсим кунанд ва ҳиссаи ба вориси ғоиб мансуббударо чудо намоянд.

4. Агар дар давоми шаш моҳ аз рӯзи кушодани мерос маҳали буду боши вориси ғоиб муқаррар нагардида бошад ва дар бораи аз тарафи ўрад намудани мерос маълумоте набошад, ворисони дигар ҳуқуқ доранд бо қоидаҳои қисми 2 ҳамин модда тақсими меросро анҷом дижанд.

5. Ҳангоми мавҷуд будани ҳамл, вале ҳанӯз таваллуд напушдани ворис тақсими амвол метавонад танҳо баъди таваллуди чунин ворис сурат гирад.

Агар ҳамл, вале вориси ҳанӯз таваллуднапушда зинда ба дунё ояд, ворисони боқимонда ҳуқуқ доранд тақсими меросро танҳо бо чудо намудани ҳиссаи мероси ба ўмарбута анҷом дижанд. Барои ҳифзи манфиатҳои навзод дар тақсими мерос бояд намояндаи мақоми васоят ва парасторӣ даъват карда шавад.

Моддаи 1184. Меросгирии корхона

Агар дар созишиномаи ҳамаи онҳое, ки меросро қабул кардаанд, тартиби дигаре пешбинӣ напушда бошад, корхонаи (моддаи 144 ҳамин Кодекс) ба ҳайати мерос дохилшаванда дар шакли асл тақсим карда намешавад ва тибқи ҳиссаи ба онҳо мансуббуда ба моликияти умумии ҳиссавии ворисон ворид мешавад.

Моддаи 1185. Хуқуки бартарии ворисони алоҳида ба амволи ба мерос воридшаванд

1. Ҳангоми тақсими мерос ворисоне, ки дар давоми сол то күшодашавии мерос якчоя бо меросгузор зиндагӣ мекарданд, барои аз ҳайати мерос гирифтани хонаи истиқоматӣ, хучра ё бинои дигари истиқоматӣ ва ҳамчунин асбобу ашёи хона ҳуқуки бартарӣ доранд.
2. Ҳангоми тақсими мерос ворисоне, ки ҳамроҳи меросгузор ҳуқуки моликияти умумӣ ба амвол доранд, барои гирифтани амволи дар ҳайати мерос буда, ки ба моликияти умумӣ дохил мешавад, дар шакли аслӣ ҳуқуки бартарӣ доранд.
3. Ҳангоми амалӣ намудани ҳуқуки бартарии дар қисмҳои 1 ва 2 ҳамин модда нишондодашуда бояд манфиатҳои амволии ворисони дигари дар тақсимот ширкаткунанда риоя карда шаванд. Агар дар натиҷаи амалӣ намудани ин ҳуқуқҳо амволе, ки меросро ташкил медиҳад, барои пешниҳод ба ворисони соҳиби ҳисса кам бошад, пас вориси татбиқкунандаи ҳуқуки бартарӣ бояд ба онҳо ҷуброни даҳлдори пулӣ ё амволӣ намояд.

Моддаи 1186. Харочоте, ки аз ҳисоби мерос бояд пардохта шавад

Аз ҳисоби мерос то тақсими он байни ворисон бояд дарҳости баргардонидани харочоти зарурии бо сабаби бемории пеш аз вафоти меросгузор ба миёномада, харочоти дафни меросгузор, харочоти вобаста ба гирифтани мерос, ҳифзи он, идораи он ва иҷрои васиятнома ва ҳамчунин пардохти мукофот ба иҷроҷии васиятнома ё ба идоракунандаи мерос қонеъ гардонида шавад. Ин дарҳост бояд аз арзиши мерос пештар аз дигар дарҳостҳо, аз ҷумла дарҳостҳое, ки бо гарав ё замонатҳои дигар таъмин карда шудаанд, қонеъ карда шаванд.

Моддаи 1187. Аз тарафи кредиторҳо рӯёнидани қарзҳои меросгузор

Кредиторони меросгузор ҳуқуқ доранд талаботи худро, ки аз ӯхдадориҳои меросгузор бармеояд ба иҷроҷии васиятнома, идоракунандаи мерос ё ворисон пешниҳод намоянд. Ворисон ҳамчун қарздорони муштарак дар доираи арзиши амволи ба ҳар яки онҳо гузонта ҷавоб медиҳанд.

Моддаи 1188. Мӯҳлати пешниҳоди талаботи кредиторҳо

1. Кредиторҳои меросгузор дар давоми шаш моҳ аз рӯзи күшодашавии мерос, бояд ба ворисоне, ки меросро қабул намудаанд, талаботро сарфи назар аз мӯҳлати шурӯи талабот пешниҳод намоянд.
2. Мӯҳлати дар қисми 1 ҳамин модда муқарраргардида мумкин аст аз тарафи суд дароз карда шавад, агар суд сабаби гузаронидани мӯҳлатро узрнок эътироф намояд.
3. Риоя нагардидани ин қоидаҳо кредиторонро ба гум кардани ҳуқуки талабот меорад.

Боби 62. Ҳифзи амволи меросӣ

Моддаи 1189. Чораҳо оид ба ҳифзи амволи меросӣ

Барои ҳифзи манфиатҳои ворисони ғоиб қабулкунандаи супорииши васияткунандаи мерос ва манфиатҳои оммавӣ, нотариус ё мақоми ба он баробар кардашудаи маҳали күшодани мерос бо ташабуси шахсони манфиатдор, иҷроқунандаи васиятнома ё бо ташабуси худ чораҳои заруриро оид ба ҳифзи мерос то қабули мерос аз тарафи ҳамаи ворисон меандешад.

Моддаи 1190. Ӯҳдадории мақоми нотариалӣ ё мақоми ба он баробаркардашуда оид ба хифзи мерос

Агар мерос ё як қисми он дар маҳалли күшодани мерос набошад, мақоми нотариалӣ ё мақоми ба он баробаркардашуда ба мақоми нотариалӣ ё мақоми ба он баробаркардашуда маҳалли воқеъ гардидани амвол барои қабули чораҳо чиҳати хифзи ин амвол супорини медиҳад.

Фасли VII Ҳуқуқи хусусии байналмилалий

Боби 63. Муқаррароти умумӣ

Моддаи 1191. Муайян кардани ҳуқуқхое, ки бояд дар муносибатҳои шаҳрвандию ҳуқуқии бо унсурҳои хориҷӣ мурӯққабгардида татбиқ шаванд

1. Ҳуқуқи бо иштироки шаҳрвандони хориҷӣ ё шахсони ҳуқуқии хориҷӣ ё унсурҳои хориҷии дигар мурӯққабгардида, ки бояд ба муносибатҳои ҳуқуқи гражданий татбиқ карда шаванд, дар асоси ҳамин Кодекс, дигар санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, санадҳои ҳуқуқии байналмилалие, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон эътироф намудааст ва анъанаҳое, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон онҳоро эътироф мекунад ва ҳамчунин дар асоси созишномаи тарафҳо муайян карда мешавад.

2. Агар мутобики қисми 1 ҳамин модда муайян кардани ҳуқуқе, ки бояд татбиқ карда шавад, ғайриимкон бошад, ҳуқуқи нисбатан бо муносибатҳои шаҳрвандию ҳуқуқӣ вобастаи бо ҷузъиёти хориҷӣ мурӯққабгардида татбиқ карда мешавад.

3. Меъёрҳои фасли мазкур дар хусуси муайян намудани ҳуқуқе, ки бояд аз тарафи суд татбиқ карда шавад, мутобиқан аз тарафи мақомоти дигари дорои ваколати ҳаллу фасли масъалаи татбиқи ҳуқуқ татбиқ карда мешавад.

4. Татбиқи меъёрҳои ҳуқуқи хориҷӣ наметавонад танҳо дар асоси он ки меъёри мазкур хусусияти оммавию ҳуқуқӣ дорад, маҳдуд карда шавад.

Моддаи 1192. Бандубасти мағҳумҳои ҳуқуқӣ (бандубасти ҳуқуқӣ)

1. Суд ё мақомоти дигари ваколатдор бандубасти мағҳумҳои ҳуқуқиро (бандубасти ҳуқуқӣ) ба тафсири он тибқи ҳуқуқи кишвари суд асоснок мекунад, агар тартиби дигареро қонунҳо пешбинӣ накарда бошанд.

2. Агар мағҳуми ҳуқуқӣ ба ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон номаълум бошад ё бо номи дигар ё бо мазмуни дигар маълум буда, тибқи ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон тафсири онро муайян намудан мумкин набошад, пас ҳангоми бандубасти мағҳумҳои ҳуқуқӣ (бандубасти ҳуқуқӣ) мумкин аст ҳамчунин ҳуқуқи кишвари хориҷӣ татбиқ карда шавад.

Моддаи 1193. Муқаррар намудани мазмуни меъёри ҳуқуқи хориҷӣ

1. Суд ё мақоми дигари ваколатдор ҳангоми татбиқи ҳуқуқи хориҷӣ мазмуни меъёрҳои онро тибқи тафсири расмӣ, таҷрибаи татбиқ ва доктрина дар давлати хориҷии даҳлдор муқаррар мекунад.

2. Суд бо мақсади муқаррар намудани мазмуни меъёрҳои ҳуқуқи хориҷӣ метавонад бо тартиби муқарраргардида барои ҳамкорӣ ва тафсир ба Вазорати адлияи Ҷумҳурии

Тоҷикистон, мақомоту ташкилоти дигари ваколатдори Ҷумҳурии Тоҷикистон, аз ҷумла ба ҳориҷа муроҷиаат намояд ё ин ки экспертҳоро ҷалб қунад.

3. Шахсоне, ки дар парванда иштирок мекунанд, ҳуқуқи пешниҳоди ҳуччатҳои тасдиқкунандай мазмуни меъёрҳои ҳуқуқи ҳориҷиро доранд, ки онҳо аз он ба асоснокии таалобот ё эътирози худ иқтибос меоранд ё ба тарзи дигар ба суд барои муқаррар намудани мазмуни ин меъёрҳо мусоидат мекунанд.

Бо дарҳостҳои вобаста аз ҷониби тарафҳо амалӣ намудани фаъолияти соҳибкорӣ, вазнинии исботи масъулияти меъёрҳои ҳуқуқи ҳориҷӣ мумкин аст аз ҷониби суд ба тарафҳо вогузор карда шавад.

4. Агар мазмуни меъёрҳои ҳуқуқи ҳориҷӣ новобаста аз ҷораҳои дидашаванда тибқи ҳамин модда муқаррар карда нашавад, ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон татбиқ карда мешавад.

Моддаи 1194. Ҳаволаи бозгашт ва ҳавола ба ҳуқуқи кишвари сеюм

1. Ҳама гуна ҳавола ба ҳуқуқи ҳориҷӣ мутобики қоидаҳои ҳамин фасл бояд ҷун ҳавола ба ҳуқуқи моддии кишвари даҳлдор баррасӣ карда шаванд, ба ғайр аз ҳолатҳое, ки қисми дуюми ҳамин модда пешбинӣ мекунад.

2. Ҳаволаи бозгашт ба ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон ва ҳавола ба ҳуқуқи кишвари сеюм дар ҳолатҳои татбиқи ҳуқуқи ҳориҷӣ тибқи моддаҳои 1200, 1201, 1203 ва 1234 ҳамин Кодекс татбиқ карда мешавад.

Моддаи 1195. Татбиқи ҳуқуқи кишвари дорои ҳуқуқи бисёргисистемагӣ

Дар сурати татбиқ намудани ҳуқуқи кишваре, ки дар он якчанд системаи ҳудудӣ ё дигар системаҳои ҳуқуқӣ амал мекунанд, системаи ҳуқуқӣ мутобики ҳуқуқи ин кишвар истифода мешавад. Агар мутобики ҳуқуқи ин кишвар татбиқ карданӣ қадом системаи ҳуқуқӣ имконнозӣ бошад, пас системаи ҳуқуқие татбиқ мешавад, ки бо он муносабати наздик дорад.

Моддаи 1196. Истифодаи мутақобила

1. Суд ҳуқуқи ҳориҷиро, сарфи назар аз он ки дар кишвари даҳлдори ҳориҷӣ вобаста ба муносабати ҳамшабеҳ ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон истифода мешавад ё не ба истиносӣ ҳолатҳое, ки истифодаи ҳуқуқи ҳориҷӣ дар асоси мутақобила тибқи санадҳои қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон пешбинӣ шудааст, истифода менамояд.

2. Агар татбиқи ҳуқуқи ҳориҷӣ ба муносабатҳои мутақобила вобаста бошад, эҳтимол меравад, ки он вуҷуд дорад, зеро тартиби дигаре исбот карда нашудааст.

Моддаи 1197. Қайду шарт дар бораи тартиби оммавӣ

1. Ҳуқуқи ҳориҷӣ дар ҳолатҳое, ки агар истифодаи он хилоғи асосҳои тартиби ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон (тартиби оммавии Ҷумҳурии Тоҷикистон) бошад, татбиқ карда намешавад. Дар ин ҳолат меъёрҳои ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон татбиқ мегардад.

2. Рад карданӣ татбиқи ҳуқуқи ҳориҷӣ наметавонад танҳо ба фарқияти системаҳои ҳуқуқӣ, сиёсӣ ё иқтисодии кишвари ҳориҷии даҳлдор аз системаи ҳуқуқӣ, сиёсӣ ё иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон асос ёбад.

Моддаи 1198. Татбиқи меъёрҳои ҳатмӣ (императивӣ)

1. Меъёрҳои ҳамин фасл ба амали он меъёрҳои ҳатмии (императивии) қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки дар натиҷаи дар худи ин меъёрҳо нишон додан ё бо сабаби маънои маҳсуси онҳо, аз ҷумла барои таъмини ҳуқуқ ва манфиатҳои иштирокчиёни муомилоти гражданий, ки қонун ҳифз мекунад, даҳл надорад ва муносибатҳои даҳлдорро сарфи назар аз ҳуқуқи татбиқшаванда танзим менамояд.

2. Ҳангоми татбиқи ҳуқуқи кишвари дигар тибқи меъёрҳои ҳамин фасл суд метавонад меъёрҳои ҳуқуқи ҳатмии (императивии) кишвари дигарро, ки бо ин муносибатҳо робитаи зич доранд, татбиқ намояд, агар мутобиқи ҳуқуқи ин кишвари дигар ҳамин гуна меъёрҳо бояд муносибатҳои даҳлдорро сарфи назар аз ҳуқуқи татбиқшаванда танзим намоянд. Ҳамзамон суд бояд таъинот ва хусусияти ин меъёрҳо ва ҳамчунин оқибати татбиқи онҳоро ба эътибор гирад.

Моддаи 1199. Маҳдудиятҳои ҷавобӣ (реторсияҳо)

Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон метавонад нисбат ба ҳуқуқи амволӣ ва шахсии ғайриамволии шаҳрвандон ва шахсони ҳуқуқии он давлатҳое, ки дар онҳо маҳдудиятҳои маҳсуси ҳуқуқи амволӣ ва шахсии ғайриамволии шаҳрвандон ва шахсони ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳастанд, маҳдудиятҳои ҷавобӣ (реторсияҳо) муқаррар намояд.

Боби 64. Меъёрҳои коллизионӣ

§1. Шахсон

Моддаи 1200. Қонуни шахсии шаҳси воқеӣ

1. Қонуни шахсии шаҳси воқеӣ ҳуқуқи кишваре, ки ин шаҳс шаҳрвандии онро дорад, мебошад. Ҳангоми дар шаҳс мавҷуд будани ду ва ё зиёда шаҳрвандӣ қонуни шаҳсӣ ҳуқуқи ҳамон кишвар ҳисобида мешавад, ки шаҳс дар он бештар истиқомат мекунад.

Агар шаҳс шаҳрвандии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва давлати хориҷиро дошта бошад, қонуни шахсии ў ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

2. Қонуни шахсии шаҳси бешаҳрвандӣ ҳуқуқи кишваре ҳисоб мешавад, ки дар он ин шаҳс бештар истиқомат мекунад.

3. Қонуни шахсии гуреза ҳуқуқи ҳамон кишваре ҳисобида мешавад, ки ба ў паногоҳ додааст.

Моддаи 1201. Қобилияти ҳуқуқдорӣ ва қобили амал будани шаҳси воқеӣ

1. Қобилияти ҳуқуқдории гражданий (шаҳрвандии) шаҳси воқеӣ тавассути қонуни шахсии ў муайян карда мешавад.

2. Қобили амал будани шаҳси воқеӣ тибқи қонуни шахсии ў муайян карда мешавад.

3. Қобили амали гражданий шаҳси воқеӣ дар муносибат бо аҳдҳо ва ўҳдадориҳо, ки вобаста ба расонидани зарар ба миён омадааст, тибқи ҳуқуқи кишвари маҳали иҷрои амал ё ба миён омадани ўҳдадориҳои вобаста ба расонидани зарар муайян карда мешавад.

4. Қобилияти шахси воқеӣ ҷиҳати соҳибкори инфиродӣ будан ва доштани хукуқу ўҳдадориҳои вобаста ба он тибқи хукуқи кишваре муайян мегардад, ки шахси воқеӣ ба сифати соҳибкори инфиродӣ ба қайд гирифта шудааст. Ҳангоми мавҷуд набудани кишвари бақайдгиранда хукуқи кишваре татбиқ мегардад, ки дар он маҳали асосии фаъолияти инфиродии соҳибкорӣ сурат мегирад.

5. Шахси воқеисе, ки тибқи қонуни шахсии худ дорои қобилияти амали гражданӣ намебошад, агар ӯ дар маҳали анҷом додани аҳд қобили амал бошад, хукуқ надорад ба ғайри қобили амал будани худ истинод кунад, ба истиснои ҳолати исботи он, ки дар мавриди ғайри қобили амал будани ӯ тарафи дигар медонист ё пешакӣ мебоист огоҳ гардад.

6. Ғайри қобили амал ё маҳдуни қобили амал эътироф намудани шахси воқеӣ дар Тоҷикистон ба хукуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон тобеъ аст.

Моддаи 1202. Бедарак ғоибшуда ё фавтида эълон намудани шахси воқеӣ

Дар Тоҷикистон бедарак ғоибшуда ё фавтида эълон намудани шахси воқеӣ тибқи хукуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон муайян карда мешавад.

Моддаи 1203. Номи шахси воқеӣ

Хукуқи шахси воқеӣ ба ном, истифода ва ҳифзи он бо қонуни шахсии ӯ муайян карда мешавад, агар тартиби дигареро ҳамин Кодекс ё қонунҳои дигар пешбинӣ накарда бошанд.

Моддаи 1204. Бақайдгирии санадҳои ҳолати шаҳрвандии шаҳрвандони Ҷумҳурии Тоҷикистон дар хориҷи Ҷумҳурии Тоҷикистон

Бақайдгирии санадҳои граждани шаҳрвандони Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки берун аз ҳудуди Ҷумҳурии Тоҷикистон истиқомат мекунанд, дар муассисаҳои консулгари Ҷумҳурии Тоҷикистон амалӣ карда мешаванд. Дар ин ҳолат санадҳои қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон татбиқ карда мешавад.

Моддаи 1205. Эътирофи ҳучҷатхое, ки мақомоти давлати хориҷӣ барои тасдиқи санадҳои ҳолати шаҳрвандӣ додаанд

Ҳучҷатхое, ки мақомоти салоҳиятдори давлати хориҷӣ барои тасдиқи санадҳои ҳолати шаҳрвандӣ берун аз ҳудуди Ҷумҳурии Тоҷикистон тибқи қонунҳои давлатҳои даҳлдори ба шаҳрвандони Ҷумҳурии Тоҷикистон, шаҳрвандони хориҷӣ ва шаҳсони бешаҳрванд додаанд, ҳангоми расмӣ будани онҳо дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳақиқӣ эътироф карда мешаванд, агар санадҳои хукуқии байналмилалие, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон онҳоро эътироф кардааст, тартиби дигареро пешбинӣ накарда бошанд.

Моддаи 1206. Қонуни шахсии шахси хукуқӣ

Қонуни шахсии шахси хукуқӣ хукуқи кишваре ҳисобида мешавад, ки дар он ҷо шахси хукуқӣ таъсис додааст.

Моддаи 1207. Қобилияти хукуқдорӣ ва қобилияти амалкунии шахси хукуқӣ

1. Қобилияти хукуқдории шаҳрвандӣ ва қобилияти амалкунии шахси хукуқӣ бо қонуни шахсии шахси хукуқӣ муайян карда мешавад.

2. Шахси хуқуқии хориҷӣ наметавонад ба маҳдудияти ваколатҳои мақом ё намояндаи он барои бастани аҳдҳои ба хуқуқ номаълуми кишваре, ки дар он мақом ё намояндаи шахси хуқуқии хориҷӣ аҳдро ба имзо расонидааст, такя намояд.

3. Қобилияти хуқуқдории шаҳрвандӣ ва қобилияти амалкунии ташкилоти хориҷӣ, ки бо хуқуқи хориҷӣ шахси хуқуқӣ намебошад, бо хуқуқи кишваре, ки ин ташкилот ташкил карда шудааст, муайян карда мешавад.

Ба фаъолияти ҳамин гуна ташкилот, агар хуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон татбиқшаванда бошад, меъёрҳои ҳамин Кодекс, ки фаъолияти шахси хуқуқии ташкилоти тиҷоратӣ бударо ба танзим меоранд, татбиқ карда мешавад, агар аз қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон ё моҳияти ӯҳдадорӣ тартиби дигаре барнаояд.

Моддаи 1208. Иштироки давлатҳо дар муносибатҳои хуқуқии шаҳрвандии дорони унсурҳои хориҷӣ

Ба муносибатҳои хуқуқии шаҳрвандии бо унсурҳои хориҷӣ мураккабгашта меъёрҳои ҳамин фасл дар асоси умумӣ татбиқ карда мешаванд, агар санадҳои қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон тартиби дигареро пешбинӣ накунанд.

§2. Хуқуқҳои шахсии ғайриамволӣ ва ҳифзи онҳо

Моддаи 1209. Хуқуқҳои шахсии ғайриамволӣ ва ҳифзи онҳо

1. Хуқуқҳои шахсии ғайриамволӣ бо қонуни шахсии субъект амалий карда мешаванд, агар санадҳои қонунгузорӣ ва санадҳои ҳуқуқии байналмилалии эътирофнамудаи Ҷумҳурии Тоҷикистон тартиби дигареро пешбинӣ накарда бошанд.

2. Ба хуқуқи шахсии ғайриамволӣ ҳуқуқи кишваре, ки дар он ҷо амал ё ҳолати дигар ҷой дошт ва барои талаби ҳифзи ҳамин гуна хуқуқҳо асос шуда буд, татбиқ карда мешавад.

§3. Аҳдҳо. Намояндагӣ. Мӯҳлати даъво.

Моддаи 1210. Шакли аҳдҳо

1. Шакли аҳдҳо ба хуқуқи маҳали ба имзо расидани он тобеъ аст. Аммо аҳди дар хориҷа басташуда наметавонад дар натиҷаи риоя нагардидани шаклҳо беътибор дониста шавад, агар талаботи хуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон риоя шуда бошад.

2. Аҳди иқтисоди хориҷӣ, ки яке аз иштирокчиёни он шахси ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон ё шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад, сарфи назар аз маҳали ба имзо расидани аҳд дар шакли хаттӣ ба имзо расонида мешавад.

3. Шакли аҳд вобаста ба амволи ғайриманқул ба хуқуқи кишваре тобеъ аст, ки ин амвол воқеъ гардидааст, аммо нисбати амволи ғайриманқул ва ҳамчунин воситаи нақлиёт ва амволи дигар, ки ба феҳристи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон ворид карда шудааст, ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон татбиқ мешавад.

Моддаи 1211. Ваколатнома

Шакл ва мӯҳлати амали ваколатнома бо ҳуқуқи кишваре, ки ваколатнома дода шудааст, муайян карда мешавад. Аммо ваколатнома наметавонад дар натиҷаи риоя накардани шакл

безътибор эътироф карда шавад, агар он талаботи хукуки Чумхурии Тоҷикистонро қонеъ гардонад.

Моддаи 1212. Мӯҳлати даъво

1. Мӯҳлати даъво бо хукуки кишваре, ки барои танзими муносибати дахлдор татбиқ мегардад, муайян карда мешавад.
2. Талаботе, ки ба онҳо мӯҳлати даъво дахл надорад, бо хукуки Чумхурии Тоҷикистон муайян карда мешавад, агар яке аз иштирокчиёни муносибатҳои дахлдор шаҳрванди Чумхурии Тоҷикистон ё шахси хукукии Чумхурии Тоҷикистон бошад.

§4.Хукуки ашё

Моддаи 1213. Муқаррароти умумӣ оид ба хукуке, ки нисбат ба хукуки ашё татбиқ карда мешавад

1. Мазмуни хукуки моликият ва хукуки дигари ашё ба моликияти манқул ва ғайриманқул ва ҳамчунин татбиқи онҳо бо хукуки кишваре, ки ин моликият дар он ҷо воқеъ гардидааст, муайян карда мешавад, агар қонунгузории Чумхурии Тоҷикистон тартиби дигареро пешбинӣ накарда бошад.

2. Мансубияти амвол ба ашёи ғайриманқул ё манқул ва ҳамчунин бандубости дигари хукукии амвол бо хукуки кишваре, ки ин амвол дар он ҷо воқеъ гардидааст, муайян карда мешавад.

Моддаи 1214. Ба вучуд омадан ва қатъ гардидани хукуки ашё

1. Ба вучуд омадан ва қатъ гардидани хукуки ашё ба амвол бо хукуки кишваре муайян карда мешавад, ки ин амвол дар лаҳзаи амал ё ҳолати дигар, ки барои ба миён омадан ё қатъ гардидани хукуки ашё асос гардидааст, дар он ҷо воқеъ гардида буд, агар санадҳои қонунгузории Чумхурии Тоҷикистон тартиби дигареро пешбинӣ накарда бошанд.

2. Ба вучуд омадан ва қатъ гардидани хукуки ашё ба амвол, ки предмети аҳд мебошад, бо хукуки кишваре, ки ин аҳд тобеи он мебошад, муайян карда мешавад, агар созишиномаи тарафҳо тартиби дигареро муқаррар накарда бошад.

3. Ба вучуд омадани хукуки моликият ба амвол вобаста ба мӯҳлати бадастоварӣ тибқи хукуки кишваре муайян мегардад, ки дар лаҳзаи ба охир расидани мӯҳлати бадастоварӣ амвол дар он қарор дошт.

Моддаи 1215. Хукуки ашё ба воситаҳои нақлиёт ва амволи дигаре, ки бояд ба феҳристи давлатӣ ворид карда шаванд

Хукуки ашё ба воситаҳои нақлиёт ва амволи дигар, ки бояд ба феҳристи давлатӣ ворид карда шаванд, бо хукуки кишваре, ки ин воситаҳои нақлиёт ё амвол ба феҳристи давлатӣ ворид карда шудаанд, муайян карда мешавад.

Моддаи 1216. Хукуки ашё ба амволи манқули дар роҳ қарордошта

Хукуки моликият ва хукуки дигари ашё ба амволи манқули тибқи аҳд дар роҳ қарордошта бо хукуки кишваре, ки аз он ин амвол ирсол шудааст, муайян карда мешавад, агар бо созишиномаи тарафҳо тартиби дигаре муқаррар напушуда бошад.

Моддаи 1217. Ҳифзи ҳуқуқи ашё

1. Ба ҳифзи ҳуқуқи моликият ва ҳуқуқи дигари ашё ҳуқуқи кишваре, ки ин амвол дар он қарор дорад ё ҳуқуқи кишвари суд татбиқ карда мешавад.
2. Ба ҳифзи ҳуқуқи моликият ва ҳуқуқи дигари ашёи ғайриманқул ҳуқуқи кишваре татбиқ карда мешавад, ки дар он ин амвол воеъ гардидааст. Нисбат ба амволе, ки ба фехристи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон ворид карда шудааст, ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон татбиқ карда мешавад.

§5. Ӯҳдадориҳои шартномавӣ

Моддаи 1218. Интихоби ҳуқуқ бо созишномаи тарафҳои шартнома

1. Муносибатҳои шартномавӣ бо ҳуқуқи кишвари бо созишномаи тарафҳо интихобшуда танзим карда мешавад, агар санадҳои қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон тартиби дигареро муқаррар накарда бошанд.
2. Созишномаи тарафҳо оид ба интихоби ҳуқуқи татбиқшаванда бояд пурра баён шуда бошад ё аз шартҳои шартнома ва ҳолатҳои кори дар маҷмӯъ баррасишаванда мустақиман барояд.
3. Тарафҳои шартнома татбиқи ҳуқуқро барои тамоми шартнома ё барои як қисми алоҳидаи он метавонанд интихоб намоянд.
4. Интихоби татбиқи ҳуқуқро тарафҳои шартнома метавонанд дар вақти дилҳоҳ ҳангоми бастани шартнома ё минбаъд анҷом диханд. Тарафҳо метавонанд дар вақти дилҳоҳ оид ба тағиیر додани ҳуқуқи ба шартнома татбиқшаванда созиш банданд.
5. Интихоби ҳуқуқе, ки бояд татбиқ шавад ва тарафҳо баъди бастани шартнома анҷом додаанд, қувваи бозгашт дорад ва аз лаҳзаи бастани шартнома эътибор пайдо мекунад.

Моддаи 1219. Ҳуқуқе, ки ҳангоми набудани созиши тарафҳо бо шартнома татбиқ карда мешавад

1. Ҳангоми набудани созиши тарафҳои шартнома дар хусуси татбиқи ҳуқуқ ба ҳамин гуна шартнома ҳуқуқи кишваре, ки дар он яке аз тарафҳо таъсис ёфтааст, истиқоматгоҳ ё макони асосии фаъолият дорад ва:
 - а) дар шартномаи ҳариду фурӯш - фурӯшанд;
 - б) дар шартномаи ҳадя - ҳадякунанда;
 - в) дар шартномаи кирояи (ичораи) амвол-ичорадех ё кироядех;
 - г) дар шартномаи истифодай ройгони амвол - қарздиҳанда;
 - д) дар шартномаи пудрат - пудратчӣ;
 - е) дар шартномаи ҳамлу нақл - боркашон;
 - ё) дар шартномаи экспедитсияи нақлиётӣ - экспедитор;

- ж) дар шартномаи қарз ё шартномаи кредит - кредитор;
- з) дар шартномаи супориш - вакил;
- и) дар шартномаи комиссия - комиссионер;
- к) дар шартномаи нигоҳдонот - нигоҳбон;
- л) дар шартномаи суғурта - суғуртакунанда;
- м) дар шартномаи замонат - зомин;
- н) дар шартномаи гарав - гаравдех;
- о) дар шартномаи литсензионӣ оид ба истифодай ҳуқуқи мустаснолитсензиар;
- п) дар шартномаи маблағгузорӣ таҳти супоридани дархостҳои пулӣагенти молиявӣ;
- р) дар шартномаи пасандози (депозити) бонкӣ ва шартномаи ҳисобномаи бонкӣ - бонк;
- с) дар шартномаи агент - агент;
- т) дар шартномаи консессияи тиҷоратӣ - дорандай ҳуқуқ мебошанд.

2. Ҳангоми набудани созиши тарафҳо оид ба татбиқи ҳуқуқ ба шартнома ҳуқуқи кишваре, ки бо он шартнома нисбатан зичтар алоқа дорад, татбиқ карда мешавад. Шартнома бо ҳуқуқи кишваре нисбатан зичтар алоқаманд ҳисобида мешавад, ки дар он ҷо истиқоматгоҳ ё маҳали фаъолияти асосии тарафе, ки шартномаро ичро мекунад ва барои нигоҳдории шартнома аҳамияти ҳалкунанда дорад, агар аз қонун ё шарти шартнома тартиби дигаре барнаояд.

3. Ба ҳуқуқу ўҳдадориҳо оид ба шартнома, ки предмети он амволи ғайриманқул мебошад ва ҳамчунин бо шартнома оид ба идораи ба боварӣ асосёфтai амвол ҳуқуқи кишваре татбиқ карда мешавад, ки амвол дар он воқеъ гардидааст, аммо нисбати амволе, ки дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Феҳристи давлатӣ ворид карда шудааст - ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон.

4. Ҳангоми набудани созишиномаи тарафҳои шартнома оид ба татбиқи ҳуқуқ, сарфи назар аз муқаррароти қисми 1 ҳамин модда, татбиқ карда мешаванд:

- а) нисбат ба шартномаи фаъолияти якҷоя (ширкати оддӣ) - ҳуқуқи кишваре, ки асосан дар он ҷо фаъолияти ҳамин гуна ширкат анҷом дода мешавад;
- б) нисбат ба фаъолияти муштарақ ва пудрати соҳтмонӣ, пудрат ба корҳои лоиҳакашӣ ва ҷустуҷӯй - ҳуқуқи кишваре, ки ҳамин гуна фаъолият анҷом дода мешавад ё натиҷаҳои пешбининамудаи шартнома ташкил карда мешаванд;
- в) ба шартномаҳое, ки тибқи чамъбости савдои оммавӣ (тендер, музояда) ё дар бирҷа баста шудаанд - ҳуқуқи кишваре, ки савдои оммавӣ (тендерҳо, музоядаҳо) гузаронида мешавад ё бирҷа воқеъ гардидааст.

5. Ба шартномаҳое, ки дар қисмҳои 1-3 ҳамин модда номбар напушдаанд, ҳангоми набудани созиши тарафҳо оид ба татбиқи ҳуқуқ, ҳуқуқи кишвари тарафе татбиқ карда мешавад, ки таъсис ёфтааст, истиқоматгоҳ дорад ва ҷойи асосии фаъолияти он мебошад ва ичрои дори

аҳамияти ҳалкунандаро барои ҳамин гуна шартнома анҷом медиҳад. Ҳангоми ғайриимкон будани муайянкуни ичрои дорои аҳамияти ҳалкунанда барои нигоҳ доштани шартнома ҳуқуқи кишваре татбиқ карда мешавад, ки бо он шартнома нисбатан зичтар вобаста аст.

6. Нисбат ба қабули ичрои шартнома ҳуқуқи чойи гузаронидани ҳамин гуна қабул ба эътибор гирифта мешавад, чунки тарафҳо тартиби дигарро мувофиқа накардаанд.

7. Агар дар шартнома истилоҳоти тичоратии савдо дар аҳдҳои байнамиллалӣ қабулгардида истифода шаванд, пас ҳангоми дар шартнома набудани нишондодҳои дигар ба ҳисоб гирифта мешавад, ки тарафҳо нисбат ба онҳо татбиқ гардидани анъанаҳои мубодилаи кориро дар муносибати мавҷудаи истилоҳоти даҳлдори тичоратӣ мувофиқа кардаанд.

Моддаи 1220. Ҳуқуқе, ки ба шартнома дар бораи таъсиси шахси ҳуқуқӣ бо иштироки хориҷиён татбиқ мешавад

1. Ба шартномаи таъсиси шахси ҳуқуқӣ бо иштироки хориҷиён ҳуқуқи кишваре татбиқ карда мешавад, ки дар он ҷо шахси ҳуқуқӣ таъсис ва тасдиқ шудааст.

2. Муносибатҳое, ки ҳамин модда танзим мекунад, муносибатҳои ташкил ва қатъи шахси ҳуқуқӣ, таҳвили ҳиссаи иштирок дар он ва муносибатҳои дигарро байни иштирокчиёни шахси ҳуқуқӣ, ки бо ҳуқуқ ўҳдадориҳои мутақобила вобаста мебошанд, аз ҷумла бо созишномаҳои минбаъда муайяншударо дар бар мегиранд.

3. Муқаррароти ҳамин модда ҳамчунин дар ҳолатҳои муқаррар намудани ҳуқуқ ўҳдадориҳои иштирокчиёни шахси ҳуқуқӣ бо иштироки хориҷиён бо ҳуччатҳои дигари таъсисотӣ татбиқ карда мешавад.

Моддаи 1221. Ҳуқуқе, ки барои гузашткунии талабот ва гузаронидани қарз татбиқ карда мешавад

1. Ҳуқуқе, ки ба созишномаи байни кредитори ибтидой ва нав оид ба гузашткунии талабот бояд татбиқ гардад ва ҳамчунин байни қарздори ибтидой ва нав оид ба гузаронидани қарз тибқи меъёрҳои моддаи 1219 ҳамин Кодекс муайян карда мешавад.

2. Ҳаҷми иҷозатдиҳии гузашткунии талабот байни кредиторо-ни нав ва қарздор ва шартҳое, ки тавассути онҳо ин талабот мумкин аст аз тарафи кредитори нав ба қарздор пешниҳод карда шавад ва ҳамчунин шартҳои ичро аз тарафи қарздор бо ҳуқуқи татбиқшавандай талабот, ки предмети гузашткунӣ мебошад, муайян карда мешавад.

3. Ҳаҷми иҷозатдиҳии гузаронидани қарз байни қарздори ибтидой ва нав, шартҳои гузаронидан ва ҳамчунин ичрои зарурӣ бо ҳуқуқи кишваре, ки бояд ба гузаронидани қарз татбиқ шавад ва предмети қарз мебошад, муайян карда мешавад.

Моддаи 1222. Доираи амали ҳуқуқи татбиқшаванда

1. Ҳуқуқе, ки вобаста ба шартнома тибқи муқаррароти ҳамин параграф татбиқ карда мешавад, аз ҷумла инҳоро дар бар мегирад:

- маънидодқунии шартнома;
- ҳуқуқ ва ўҳдадориҳои тарафҳо;
- ичрои шартнома;

- оқибати ичро накардан ё ичрои ғайриқаноатбахши шартнома;
- қатъи шартнома;
- асосҳо ва оқибати беэътибор гардидани шартнома;
- гузашткунии талабот ва гузаронидани қарз вобаста ба шартнома.

2. Вобаста ба усулҳо ва расмиёти ичро ва ҳамчунин чораҳое, ки бояд дар ҳолати ичрои ғайриқаноатбахши қабул карда шаванд, ба ғайр аз ҳуқуқи татбиқшаванд ҳамчунин ҳуқуқи кишваре ба эътибор гирифта мешавад, ки дар он ичро анҷом мегирад.

Моддаи 1223. Ҷудадорӣ аз аҳдҳои яктарафа

1. Ҳуқуқи татбиқшаванд нисбати ҷудадориҳои аз аҳдҳои яктарафа ба амалоянда, агар дар санадҳои қонунгузорӣ тартиби дигаре пешбинӣ нашуда бошад, бо ҳуқуқи кишваре, ки истиқоматгоҳ ё ҷои фаъолияти асосии тарафи оид ба аҳдҳои яктарафа ба худ ҷудадорӣ гирифта муайян карда мешавад.

2. Мӯҳлати амали ваколатнома ва асосҳои қатъ гардидани он бо ҳуқуқи кишваре, ки ваколатнома дода шуда буд, муайян карда мешавад.

Моддаи 1224. Татбиқи ҳуқуқ оид ба муносибатҳои пардохти фоизҳо

Асосҳои ситонидан, шартҳо ва тартиби маблағгузаронӣ ва ҳамчунин андозаи фоизҳо оид ба ҷудадориҳои пулӣ бо ҳуқуқи кишваре, ки бояд бо ҷудадории даҳлдор татбиқ шаванд, муайян карда мешавад.

§6. Ҷудадориҳои ғайришартномавӣ

Моддаи 1225. Ҷудадориҳое, ки дар натиҷаи расонидани зарар ба миён меоянд

1. Ҳуқуқу ҷудадориҳо оид ба ҷудадориҳое, ки дар натиҷаи расонидани зарар ба амал меоянд, бо ҳуқуқи кишваре, ки амал ё ҳолати дигар ҷой дошт ва барои талаботи баргардонидани зарар асос шуда буд, муайян карда мешавад.

2. Ҳуқуқу ҷудадориҳо оид ба ҷудадориҳое, ки дар натиҷаи расонидани зарар дар хориҷа ба амал омадаанд, агар тарафҳо шаҳрванд ё шаҳсони ҳуқуқии ҳамон як давлат бошанд ё дар як давлат истиқоматгоҳ дошта бошанд, бо ҳуқуқи ин давлат муайян карда мешаванд.

3. Баъди содир гардидани амал ё пеш омадани ҳолати дигаре, ки дар натиҷаи зарар расонида шудааст, тарафҳо метавонанд оид ба татбиқи ҷудадории дар натиҷаи расонидани зарар ба амаломада ҳуқуқи кишвари судро созиш намоянд.

4. Агар амал ё ҳолати дигар, ки барои талаби гардонидани зарар асос шуда бошад ва ба санадҳои қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон мухолиф набошанд, ҳуқуқи хориҷӣ татбиқ намешавад.

Моддаи 1226. Соҳаи амали ҳуқуқи татбиқшаванд ба ҷудадориҳои дар натиҷаи расонидани зарар ба миёномада

1. Ҳуқуқи татбиқшаванд ба ҷудадориҳои дар натиҷаи расонидани зарар бамиёномада инҳоро дар бар мегирад:

- а) қобилияти шахс чиҳати анҷом додани ҷавобгарӣ барои зарари расонидашуда;
- б) гузоптани ҷавобгарӣ барои расонидани зарар ба зиммаи шахсе, ки зарар нарасондааст;
- г) асосҳои маҳдудкуни ё ва озод намудан аз масъулият;
- д) тарзҳои ҷуброни зарар;
- е) ҳаҷм ва андозаи ҷуброни зарар.

Моддаи 1227. Ҷавобгарӣ барои зарари ба истеъмолкунанда расонидашуда

1. Ба талаботи ҷуброни зарари истеъмолкунанда, ки вобаста ба ҳариди амвол, ичрои корҳо ё хизматрасонӣ ба миён омадааст, тибқи интихоби истеъмолкунанда татбиқ карда мешавад:
 - а) ҳуқуқи кишваре, ки истиқоматгоҳ ё маҳали фаъолияти истеъмолкунанда ҷойгир аст;
 - б) ҳуқуқи кишваре, ки истиқоматгоҳ ё маҳали ҷойгиршавии истехсолкунанда ё шахсе, ки хизмат расонидааст, ҷойгир аст;
 - в) ҳуқуқи кишваре, ки истеъмолкунанда молро ҳаридавааст, дар як ҷо кор ичро шудааст ё ба ў хизмат расонида шудааст.

2. Агар ҷабрдида ҳуқуқи интихобро истифода набурда бошад, ҳуқуқи татбиқшаванда тибқи моддаи 1225 ҳамин Кодекс муайян карда мешавад.

Моддаи 1228. Ҳуқуқҳои татбиқшаванда ба ӯҳдадориҳое, ки дар натиҷаи рақобати бевичдонона ба миён меоянд

Ба ӯҳдадориҳое, ки дар натиҷаи рақобати бевичдонона ба миён меоянд, ҳуқуқи кишваре татбиқ карда мешавад, ки ба бозори он ҳамин гуна рақобат даҳл намудааст, агар аз санадҳои қонунгузорӣ ё моҳияти ӯҳдадорӣ тартиби дигаре барнаояд.

Моддаи 1229. Дорошавии беасос

1. Ба ӯҳдадориҳое, ки дар натиҷаи дорошавии беасос ба миён меоянд, ҳуқуқи кишваре, ки ин дорошавӣ ҷой дошт, татбиқ мешавад.
2. Агар дорошавии беасос дар натиҷаи аз байн рафтани асосҳое, ки бо он амвол ҳаридорӣ ё ғун шудааст, ба миён ояд, ҳуқуқи татбиқшаванда бо ҳуқуқи кишваре, ки ин асос тобеъ карда шудааст, муайян карда мешавад.
3. Мағҳуми дорошавии беасос бо ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон муайян карда мешавад.

§7. Моликияти зеҳнӣ

Моддаи 1230. Ҳуқуқ ба моликияти зеҳнӣ

1. Ба моликияти зеҳнӣ ҳуқуқи кишваре татбиқ карда мешавад, ки дар он ҷо ҳифзи ин ҳуқуқҳо пурсида мешавад.

2. Шартномаҳоे, ки предмети онҳо хуқуқи моликияти зехнӣ мебошанд, бо хуқуқе танзим мешаванд, ки бо муқаррароти ҳамин фасл оид ба ўҳдадориҳои шартномавӣ муайян карда шудаанд.

§8.Хуқуқи мерос

Моддаи 1231. Муносибатҳо оид ба меросгириӣ

Муносибатҳо оид ба меросгириӣ бо хуқуқи кишваре, ки дар он ҷо меросгузор охирин истиқоматгоҳи доимӣ дошт муайян карда мешавад, агар меросгузор дар васиятнома хуқуқи кишвареро, ки шаҳрванди он мебошад, интихоб накарда бошад.

Моддаи 1232. Қобилияти шахс оид ба таҳия ва бекор кардани васиятнома, шакли васиятнома ва санади бекор кардани он

Қобилияти шахс оид ба таҳия ва бекор кардани васиятнома, инчунин шакли васиятнома ва санади бекор кардани он бо хуқуқи кишваре, ки дар он ҷо меросгузор дар лаҳзаи таҳияи санад истиқоматгоҳи доимӣ дошт, муайян карда мешавад, агар меросгузор дар васиятнома хуқуқи кишвареро, ки шаҳрванди ў мебошад, интихоб накарда бошад. Аммо васиятнома ё бекор кардани он наметавонад дар натиҷаи риоя накардани шакл беътибор ҳисобида шавад, агар васиятнома талаботи хуқуқи маҳали таҳияи санад ё талаботи хуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистонро қонеъ намояд.

Моддаи 1233. Меросгирии амволи ғайриманқул ва амвole, ки бояд ба феҳристи давлатӣ ворид карда шавад

Меросгирии амволи ғайриманқул бо хуқуқи кишваре, ки дар он воқеъ гардидааст ва амвole, ки ба феҳристи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон дохил карда шудааст, бо хуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон муайян карда мешавад. Бо ҳамин хуқуқ қобилияти шахс ба таҳия ва бекор кардани васиятнома, инчунин шакли васиятнома, агар амволи номбаркарда васият карда шавад, муайян карда мешавад.

§9. Васоят ва парасторӣ

Моддаи 1234. Васоят ва парасторӣ

1. Васоят ва парасторӣ нисбати ноболигон, шахсони ғайри қобили амал ё шахсони болиги қобилияти амалашон маҳдуд бо қонуни шахсии ин шахс муқаррар ва бекор карда мешавад, ки нисбати он васоят ва парасторӣ муқаррар ё бекор карда мешавад.

2. Ўҳдадории васӣ (парастор) оид ба қабули васоят (парасторӣ) бо қонуни шахсии шахсе, ки васӣ (парастор) таъин мешавад, муқаррар ё муайян карда мешавад.

3. Муносибати хуқуқии байни васӣ (парастор) ва шахси таҳти васоят (парасторӣ) қарордошта бо хуқуқи муассисаи кишваре, ки васиро (парастор) таъин намудааст, муайян карда мешавад. Аммо агар шахси таҳти васоят қарордошта (парасторӣ) дар Ҷумҳурии Тоҷикистон зиндагӣ намояд, хуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон, агар вай барои ин шахс нисбатан қобили қабул бошад, татбиқ карда мешавад.

4. Васояти (парастории) ба шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон муқаррарнамуда, ки берун аз худуди Ҷумҳурии Тоҷикистон истиқомат мекунад, дар Ҷумҳурии Тоҷикистон эътиборнок ҳисобида мешавад, агар бар зидди муқаррар намудани васоят ва парасторӣ ё бар зидди

эътироф намудани он эътиrozҳои ба қонун асосёftаи муассисаҳои дахлдори консулгарии Ҷумҳурии Тоҷикистон мавҷуд набошанд.